

แผนพัฒนาท้องถิ่น (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ

ส่วนที่ ๑

๑. สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ มีสถานที่ตั้ง หมู่ที่ ๑๒ บ้านกรุงสามัคคี ถนนแก้งคร้อ-โคกสูง - ท่ามะไฟหวาน และอยู่ห่างจากอำเภอแก้งคร้อ ประมาณ ๑๒ กิโลเมตร ห่างจากศูนย์ราชการจังหวัดประมาณ ๕๗ กม. และมีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ ตำบลหนองขาม
ทิศใต้	ติดต่อกับ ตำบลนาหนองทุ่ม
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ ตำบลช่องสามหมอ
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ ตำบลท่ามะไฟหวาน

๑.๒ สภาพภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของตำบลโคกสูงเป็นพื้นที่ราบเชิงเขามีภูเขาแล่นคาอยู่ทางด้านทิศตะวันตกทอดแนวยาวจากทิศเหนือไปยังทิศใต้ แบ่งแนวเขตระหว่างตำบลโคกสูงกับตำบลท่ามะไฟหวานนอกจากนี้ยังมีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญหลายแห่งได้แก่ ลำห้วย หนอง คลอง บึง เพื่อกักเก็บน้ำที่ไหลมาจากภูเขาแล่นคาไว้ใช้ฤดูแล้ง โดยกระแสน้ำได้พัดผ่านเอาตะกอนซากพืชซากสัตว์ลงสู่ที่ราบจึงทำให้สภาพพื้นที่ตำบลโคกสูงอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การทำเกษตร

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ตำบลหนองโคกสูงมีลักษณะอากาศร้อนชื้น อยู่ในภูมิอากาศแบบมรสุมเขตร้อนมีฤดู ๓ ฤดู โดยระยะเวลาในแต่ละฤดูกาลอาจคลาดเคลื่อนไปตามสภาพดินฟ้าอากาศของแต่ละปี มีอากาศหนาวจัดในฤดูหนาว ร้อนจัดในฤดูร้อน และช่วงฝนสลับกับช่วงแล้งแตกต่างกันอย่างชัดเจนตามห้วงเวลาตามฤดูกาล ดังนี้

ฤดูหนาว	ประมาณเดือน พฤศจิกายน - เดือน กุมภาพันธ์
ฤดูร้อน	ประมาณเดือน มีนาคม - เดือน พฤษภาคม
ฤดูฝน	ประมาณเดือน มิถุนายน - เดือน ตุลาคม

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะของพื้นที่ของตำบลโคกสูงเป็นพื้นที่ราบเชิงเขาลักษณะดินเป็นดินเหนียวปนทราย

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

ลักษณะของแหล่งน้ำตำบลโคกสูงมีแหล่งแม่น้ำธรรมชาติที่สำคัญหลายแห่ง และมีลำห้วย อ่างเก็บน้ำ ฝายน้ำล้น ฯลฯ แต่ยังไม่เพียงพอต่อการทำการเกษตรของหมู่บ้าน

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ลักษณะของไม้และป่าไม้ในเขตตำบลโคกสูงอยู่ติดกับที่ราบเชิงเขา พื้นที่เป็นป่าไม้เบญจพรรณผลัดใบ มีสัตว์ป่าอาศัยหลากหลายชนิดส่วนใหญ่เป็นสัตว์ขนาดเล็ก เช่น หมูป่า ไก่ป่า ไก่ฟ้า กระรอก กระแต นกชนิดต่างๆ เป็นต้น ป่าอีกส่วนหนึ่งตามที่สาธารณะแต่ก็มีจำนวนไม่มาก

๒. ด้านการเมือง / การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ปัจจุบันในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง แบ่งการปกครองออกเป็น ๑๓ หมู่บ้าน ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยมีผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ปกครองในหมู่บ้าน และเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น กับทั้งเพื่อให้มีผู้ประสานงานระหว่างชุมชนกับองค์การบริหารส่วนตำบล ฯ จึงประกาศใช้ระเบียบองค์การบริหารส่วนตำบลว่าด้วยชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๔๑๓/ว ๑๕๕๓ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๓๐ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๔๑๓/ว ๓๙๘ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๓๑ เพื่อให้มีกฎระเบียบของท้องถิ่น ถือเป็นแนวทางปฏิบัติตามพื้นฐานขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น ดังนั้น การปกครองในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง

มีผู้ใหญ่บ้าน และคณะกรรมการหมู่บ้านเป็นผู้ประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง และปกครองดูแลทั้ง ๑๓ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อชุมชน	ผู้ใหญ่บ้าน
๑	บ้านโคกสูง	นางลักษ์ เหมาชัย
๒	บ้านเซียม	นายประมวล กาบิน
๓	บ้านตลุกหิน	นางฉวี แสงอรุณ
๔	บ้านหนองแวง	นายสุนัน อัตลา
๕	บ้านหนองม่วง	นายสุนทร ชัยศิริรินทร์
๖	บ้านโปร่งสังข์	นางฉวีวรรณ กองทอง
๗	บ้านป่าหม้อ	นางหนูกัน พันธงาม
๘	บ้านกรุงเจริญ	นางหนูแดง ดีกุดตุ้ม
๙	บ้านแวงน้อย	นายวสันต์ อัตลา
๑๐	บ้านกรุงพัฒนา	นายดวงทอง ดวงมาลา
๑๑	บ้านกุงกลาง	นายนุกูล ว่างดง
๑๒	บ้านกรุงสามัคคี	นางรัศมี อามาตย์
๑๓	บ้านกรุงบูรพา	นายนรินทร์ ประสานนะโม

- มีเนื้อที่ประมาณ ๘๑.๕๖ ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ ๕๐,๙๗๕ ไร่

๒.๒ การเลือกตั้ง

- แบ่งเขตการเลือกตั้งตามพื้นที่อำเภอ และหมู่บ้าน

- ข้อมูลการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง

๑. จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูงจำนวน ๑๓ คน		
๒. จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง	จำนวน	คน คิดเป็นร้อยละ
๓. จำนวนบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน	จำนวน	บัตร คิดเป็นร้อยละ
๔. จำนวนบัตรเสีย	จำนวน	บัตร คิดเป็นร้อยละ

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร แยกได้ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร			จำนวนครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	บ้านโคกกุง	๔๕๔	๔๘๐	๙๓๔	๓๖๘
๒	บ้านเชียม	๓๕๐	๓๕๑	๗๐๑	๒๐๒
๓	บ้านตลุกหิน	๔๙๓	๔๖๗	๙๖๐	๒๘๖
๔	บ้านหนองแวง	๖๓๓	๖๕๓	๑,๒๘๖	๔๑๑
๕	บ้านหนองม่วง	๒๘๙	๒๗๕	๕๖๔	๑๕๒
๖	บ้านโปร่งสังข์	๓๑๙	๓๐๔	๖๒๓	๑๖๐
๗	บ้านป่าหม้อ	๓๙๖	๔๒๔	๘๒๐	๒๕๒
๘	บ้านกรุงเจริญ	๓๕๓	๓๘๙	๗๔๒	๒๓๔
๙	บ้านแวงน้อย	๒๖๐	๒๔๙	๕๐๙	๑๓๓
๑๐	บ้านกรุงพัฒนา	๔๔๑	๔๖๙	๙๑๐	๒๙๓
๑๑	บ้านกุงกลาง	๔๐๖	๓๘๔	๗๙๐	๒๒๙
๑๒	บ้านกรุงสามัคคี	๔๐๙	๓๙๖	๘๐๕	๒๔๔
๑๓	บ้านกรุงบูรพา	๓๙๑	๓๙๙	๗๙๐	๒๖๒
รวม		๕,๑๙๔	๕,๒๔๐	๑๐,๔๓๔	๓,๒๒๖

หมายเหตุ : ยอด ณ วันที่ ๑๑ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ลำดับที่	ช่วงอายุ / ปี	จำนวนประชากร			หมายเหตุ
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี	๑,๔๔๐	๑,๓๖๒	๒,๘๐๒	ประชากรเยาวชน
๒	อายุ ๑๘ - ๖๐ ปี	๓,๐๕๘	๒,๙๗๘	๖,๐๓๖	ประชากรวัยทำงาน
๓	อายุมากกว่า ๖๐ ปี	๖๙๖	๙๐๐	๑,๕๙๖	ประชากรผู้สูงอายุ
รวม		๕,๑๙๔	๕,๒๔๐	๑๐,๔๓๔	

๔. สภาพทางสังคม

- สภาพทางสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง ส่วนมากเป็นสังคมชนบท แม้พื้นที่จะไม่อยู่ห่างจากอำเภอมักนัง อยู่ห่างจากอำเภอแก้งคร้อ เพียง ๑๒ กิโลเมตรเท่านั้น ในชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนยังขาดรายได้ที่เพียงพอกับรายจ่าย บางช่วงต้องอพยพแรงงานโดยเฉพาะในช่วงฤดูเก็บเกี่ยว ประชากรวัยแรงงานก็ไปทำงานในเมือง หรือทำงานนอกพื้นที่ และก็มีบางกลุ่มที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว เช่น แต่ก็เป็นส่วนน้อย ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ราษฎรตำบลหนองโคกสูงชอบทำบุญ และจะมีงานบุญทางศาสนาตลอดทั้ง ๑๒ เดือน เพราะชุมชนยึดถือแบบอย่างประเพณีที่สืบทอดกันมาที่เรียกว่า ฮีตสิบสองคองสิบสี่

๔.๑ การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา	จำนวน	๖	แห่ง
- โรงเรียนมัธยมศึกษา (ขยายโอกาส)	จำนวน	๓	แห่ง
- ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน	จำนวน	๑	แห่ง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน	จำนวน	๑๓	แห่ง
- ห้องสมุด	จำนวน	๑	แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ	จำนวน	๒	แห่ง
- สถานพยาบาลเอกชน	จำนวน	๒	แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน	จำนวน	-	แห่ง
- ร้านขายยาแผนโบราณ	จำนวน	-	แห่ง

๔.๓ อาชญากรรม

- ไม่มีปัญหาด้านอาชญากรรมในพื้นที่			
- ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน			
- สถานีตำรวจ (ที่พักสายตรวจประจำตำบล)		๑	แห่ง

๔.๔ ยาเสพติด

- องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง มีการจัดโครงการ/กิจกรรม เพื่อเฝ้าระวังและป้องกันปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดอย่างต่อเนื่องทุกปี โดยมีกลุ่มผู้เข้าร่วมได้แก่ ตำรวจชุมชน อปพร. ผู้นำชุมชน เยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป ร่วมกันบูรณาการทุกภาคส่วน

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

- ศูนย์ฝึกอาชีพสำหรับคนพิการและผู้ด้อยโอกาส จำนวน ๑ แห่ง
- องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง ได้ให้ความสำคัญกับสวัสดิการผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ เป็นอย่างมากจากสถิติผู้ได้รับเงินเบี้ยยังชีพ ปีงบประมาณ ๒๕๖๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง ดังนี้

ประเภท	จำนวน (คนXบาทX เดือน)	งบประมาณ (บาท)
ผู้สูงอายุ ๘๐ ปีขึ้นไป	๘ X (๑,๐๐๐)X๑๒	๙๖,๐๐๐
๘๐ - ๘๙ ปี	๑๑๕ X (๘๐๐)X๑๒	๑,๑๐๔,๐๐๐
๗๐ - ๗๙ ปี	๔๖๑ X (๗๐๐)X๑๒	๓,๘๒๗,๔๐๐
๖๐ - ๖๙ ปี	๑๐๑๒ X (๖๐๐)X๑๒	๗,๒๘๖,๔๐๐

รวมผู้สูงอายุ	๑,๕๙๖	๑๒,๓๕๘,๘๐๐
ผู้พิการ อายุ ต่ำกว่า ๑๘ ปี	๑๐ x ๘๐๐ x ๑๒	๔,๔๐๐,๖๐๐
ผู้พิการอายุมากกว่า ๑๘ ปี	๔๔๖ x ๘๐๐ x ๑๒	
ผู้ป่วยเอดส์	๖ x ๕๐๐ x ๑๒	๓๖,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	๔๖๒	๑๖,๗๙๖,๔๐๐

(ข้อมูลงานกองสวัสดิการสังคม องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง เดือน กันยายน ๒๕๖๔)

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคม (แสดงจำนวนและสภาพทางคมนาคมทางบก)

- ถนนลูกรัง	จำนวน	๔๑	สาย
- ถนนคอนกรีต	จำนวน	๕๒	สาย
- ถนนลาดยาง	จำนวน	๒	สาย
- ถนนดิน	จำนวน	-	สาย

๕.๒ การไฟฟ้า

- มีไฟฟ้าใช้	จำนวน	๑๓	หมู่บ้าน
- ประชากรมีไฟฟ้า	จำนวน	๓,๑๔๓	ครัวเรือน
- ประชากรไม่มีไฟฟ้าใช้	จำนวน	-	ครัวเรือน

๕.๓ การประปา

- มีประปาหมู่บ้านใช้	จำนวน	๑๓	หมู่บ้าน
- ประชากรมีประปาหมู่บ้านใช้	จำนวน	๓,๐๐๐	ครัวเรือน
- ประชากรไม่มีประปาหมู่บ้านใช้	จำนวน	-	ครัวเรือน

๕.๔ โทรศัพท์

- ตู้โทรศัพท์สาธารณะ	จำนวน	-	แห่ง
----------------------	-------	---	------

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

- ที่ทำการไปรษณีย์(เอกชน)	จำนวน	-	แห่ง
---------------------------	-------	---	------

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

-พื้นที่ทำการเกษตร	จำนวน	๔๗,๐๘๕	ไร่
- นาข้าว	๑๔,๔๖๐	ไร่	
- อ้อย	๓๑,๑๔๐	ไร่	
- มัน	๑,๐๐๐	ไร่	
- สวนผลไม้	๔๘๕	ไร่	

๖.๒ การประมง

- ไม่มีประชาชนทำการประมงในพื้นที่

๖.๓ การปศุสัตว์

- มีการเลี้ยงสัตว์แบบครัวเรือนในพื้นที่

๖.๔ การบริการ

- ป้อมตำรวจ (ที่פקสายตรวจ)	จำนวน	๑	แห่ง
----------------------------	-------	---	------

๖.๕ สถานที่ท่องเที่ยว

- สวนสาธารณะหนองซี องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง	จำนวน	๑	แห่ง
- รอยพระบาท	จำนวน	๑	แห่ง

๖.๖ อุตสาหกรรม

- ยังไม่มีอุตสาหกรรมภายในพื้นที่

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

- ปั้มน้ำมันและก๊าซ	จำนวน	๓	แห่ง
- ปั้มน้ำมันเติมเงิน(หยอดเหรียญ)	จำนวน	๒	แห่ง
- ร้านค้า(ขนาดเล็ก)	จำนวน	๘๐	แห่ง
- โรงสี(ขนาดเล็ก)	จำนวน	๒๐	แห่ง
- ร้านรับซ่อมยานยนต์	จำนวน	๒๐	แห่ง
- ร้านรับซ่อมเครื่องจักรกลทางการเกษตร	จำนวน	๕	แห่ง
- อาชีพเกษตรกรรม	จำนวน	๒,๖๖๕	ครัวเรือน
- อาชีพเลี้ยงสัตว์	จำนวน	๑๖๕	ครัวเรือน
- อาชีพค้าขาย	จำนวน	๘๐	ครัวเรือน
- อาชีพรับจ้างทั่วไป	จำนวน	๑๖๐	ครัวเรือน
- กลุ่มองค์กร ต่างๆ			
๑ กลุ่มฌาปนกิจหมู่บ้าน	๖	กลุ่ม	อปพร.
๒ กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต	๗	กลุ่ม	เลี้ยงโค/กระบือ
๓ กลุ่มกองทุนหมู่บ้าน	๘	กลุ่ม	เลี้ยงปลา
๔ กลุ่มสตรีแม่บ้าน	๙	กลุ่ม	เลี้ยงสัตว์ปีก
๕ กลุ่ม อสม.	๑๐	กลุ่ม	พัฒนาบทบาทสตรี

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง หมู่ที่ ๑๒ ตำบลโคกสูง อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ มีทั้งหมด ๑๓ หมู่บ้าน จำนวนประชากรทั้งหมด ๑๐,๔๓๔ คน ชาย ๕,๑๙๔ คน หญิง ๕,๒๔๐ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๓,๒๒๖ ครัวเรือน มีเนื้อที่ประมาณ ๘๑.๕๖ ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ ๕๐,๙๗๕ ไร่

- เนื้อที่อยู่อาศัย	๓,๘๙๐	ไร่
- เนื้อที่ทำการเกษตร	๔๗,๐๘๕	ไร่
- นาข้าว	๑๔,๔๖๐	ไร่
- พืชไร่ผสม	๓๒,๑๔๐	ไร่
- สวนผลไม้	๔๘๕	ไร่

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก/ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย(บาท/ไร่)	รายขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
2.1 ทำนา	ในเขตชลประทาน-...ครัวเรือน-.....ไร่-.....กก/ไร่-.....บาท/ไร่-.....บาท/ไร่
	นอกเขตชลประทาน	2,320 ครัวเรือน ..14,460..ไร่	...300...กก/ไร่	...1,000..บาท/ไร่	...3,600..บาท/ไร่
2.2)ทำสวน	สวนผลไม้รวม30...ครัวเรือน ...485..ไร่-.....กก/ไร่	...3,000..บาท/ไร่	...6,000..บาท/ไร่
	สวน.....ครัวเรือนไร่กก/ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
	สวน.....ครัวเรือนไร่กก/ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	..560..ครัวเรือน ...31,140..ไร่	...10,000..กก/ไร่	..5,000..บาท/ไร่	..10,000..บาท/ไร่
	☒ ไร่ผสม	..100..ครัวเรือน ...1,000..ไร่กก/ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง15..ครัวเรือน ...150..ไร่	...3,000...กก/ไร่	..1,000..บาท/ไร่	..6,000..บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ(โปรดระบุ)ครัวเรือนไร่กก/ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่
2.4) อื่นๆ	☐ อื่นๆ(โปรดระบุ)ครัวเรือนไร่กก/ไร่บาท/ไร่บาท/ไร่

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

แหล่งน้ำทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรครระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
3.1) ปริมาณน้ำฝน		/	ไม่ทราบ			
แหล่งน้ำทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึง
3.2) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☒ 1.แม่น้ำ			/		/	20
☒ 2.ห้วย/ลำธาร			/		/	40
☒ 3.คลอง			/		/	40
☒ 4.หนองน้ำ/บึง			/		/	40
☐ 5.น้ำตก						
☐ 6.อื่นๆ(โปรดระบุ 6.1..... 6.2.....						
3.3) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☒ 1.แก้มลิง			/		/	-
☒ 2.อ่างเก็บน้ำ			/		/	20
☒ 3.ฝาย			/		/	20
☒ 4.สระ			/		/	40
☒ 5.คลองชลประทาน			/		/	-
☐ 6.อื่นๆ(โปรดระบุ 6.1..... 6.2.....						

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
4.1 บ่อบาดาลสาธารณะ			/		/	60
4.2 บ่อน้ำตื้นสาธารณะ			/		/	40
4.3 ประปาหมู่บ้าน(ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)			/		/	80
4.4 ระบบประปา(การประปาส่วนภูมิภาค)	/					-
4.5 แหล่งน้ำธรรมชาติ			/		/	40
4.6 อื่นๆ(โปรดระบุ 4.6.1.....)						

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านนี้ มีน้ำกิน น้ำใช้ เพียงพอหรือไม่

เพียงพอ

ไม่เพียงพอ

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

- วัด/สำนักสงฆ์	จำนวน	๑๖	แห่ง
- มัสยิด	จำนวน	-	แห่ง
- ศาลเจ้า	จำนวน	-	แห่ง
- โบสถ์	จำนวน	-	แห่ง
- ประชาชนร้อยละ ๙๐ นับถือศาสนาพุทธ			

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

วัฒนธรรมประเพณีของประชาชนตำบลโคกสูง มีวัฒนธรรมประเพณีเช่นเดียวกับท้องถิ่นต่างๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยึดถือหลักปฏิบัติตามความเชื่อท้องถิ่น ถือว่ามีค่าแก่สังคมใครฝ่าฝืนหรือดเว้นไม่กระทำตามที่กำหนดไว้ถือว่าผิดศีล ผิดครอง (จารีตประเพณี) มีประเพณีใหญ่ประจำปีเดือนต่างๆ ในรอบปี เรียกว่า ฮีตสิบสอง ครองสิบสี่ หรือประเพณีสิบสองเดือน ดังนี้

๑) บุญเข้ากรรม	เดือนอ้าย หรือเดือนหนึ่ง
๒) บุญคูณลาน	เดือนยี่ หรือเดือนสอง
๓) บุญข้าวจี	เดือนสาม
๔) บุญพระเวส, ฟังเทศน์มหาชาติ	เดือนสี่

๕) บุญสงกรานต์	เดือนห้า
๖) บุญบั้งไฟ	เดือนหก
๗) บุญซำฮะ หรือบุญเบิกบ้าน	เดือนเจ็ด
๘) บุญเข้าพรรษา	เดือนแปด
๙) บุญข้าวประดับดิน	เดือนเก้า
๑๐) บุญข้าวสาก	เดือนสิบ
๑๑) บุญออกพรรษา	เดือนสิบเอ็ด
๑๒) บุญกฐิน	เดือนสิบสอง

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาล้าน

- ภาษาล้านเป็นภาษาไทย, ภาษาอีสาน
- ภูมิปัญญาท้องถิ่นการจัดสาน ท่อผ้า ท่อเสื่อ ฯลฯ

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- เครื่องจักสาน , เสื่อกก , กระเป๋าริไซค์เคิล ฯลฯ

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ

- คลอง, ลำห้วย	จำนวน	๓	สาย
- บึง, หนองน้ำ	จำนวน	๙	แห่ง
- ฝาย	จำนวน	๑๓	แห่ง
- ถังเก็บน้ำ	จำนวน	๒๖	แห่ง
- สระน้ำ	จำนวน	๒๐	แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	จำนวน	๗๗	แห่ง
- บ่อบาดาล	จำนวน	๓๐	แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน	จำนวน	๑๓	แห่ง

๙.๒ ป่าไม้

- มีป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ เป็นป่าเบญจพรรณ ร้อยละ ๖๐

๙.๓ ภูเขา

- พื้นที่ตำบลโคกสูงติดกับภูเขาด้านทิศตะวันตก ภูเขาภูแลนคา

๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

- ทรัพยากรธรรมชาติของตำบลโคกสูง อุดมสมบูรณ์ในทุกด้านมีพื้นที่ใกล้กับกับภูเขาแลนคา จึงมีสัตว์ป่าบ้างในบางช่วงฤดู เช่น นกเป็ดน้ำ และนกประเภทต่างๆ จำนวนมาก ในพื้นที่

๑๐. อื่นๆ (ถ้ามีระบุด้วย)

- **ข้อมูลพื้นฐาน** องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูงอำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ จากสภาตำบล เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ปรับเป็นขนาดกลางเมื่อวันที่ ๒๙ เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒

- **ประวัติตำบลโคกสูง** ตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๘ ซึ่งมีราษฎรอพยพมาจากเขตตำบลวางจอน อำเภอภูเขียว อำเภอผัญจาศรี จังหวัดขอนแก่น ได้มาตั้งหมู่บ้านชื่อ บ้านคิมสูง เนื่องจากมีป่าสูง อยู่ในพื้นที่รอบหนองน้ำ มีผู้ใหญ่บ้านคนแรกชื่อว่า นายหมา ปานจำรูญ ต่อมาได้เปลี่ยนเป็นหมู่บ้านโคกสูง จนถึงปัจจุบัน ตำบลโคกสูงมี ๑๓ หมู่บ้าน

- การคมนาคม การเดินทางเข้าสู่ตำบลโคกสูง จากกรุงเทพฯ ใช้เส้นทางถนนมิตรภาพ ถึงทางแยกอำเภอสีคิ้ว แยกเข้าจังหวัดชัยภูมิ ถนนสายชัยภูมิ - สีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา ถึง จังหวัดนครราชสีมา ถึงชัยภูมิ ใช้เส้นทางถนนสายชัยภูมิ - ชุมแพ ถึงอำเภอแก้งคร้อ จากนั้นใช้ ถนนสายหลักอำเภอแก้งคร้อ - ตำบลท่ามะไฟหวาน หรือ ทางหลวงหมายเลข ๒๓๕๓ ประมาณ ๑๒ กิโลเมตร ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง

- แหล่งท่องเที่ยว

๑. รอยพระบาท ซึ่งตั้งอยู่ภายในบริเวณวัดป่าโสกน้ำขาว ค้นพบเมื่อประมาณ ๑๐ ปีที่แล้ว หรือราว พ.ศ. ๒๕๓๒ ผู้ค้นพบเป็นคนแรกคือนายปิ่น บุญทันเสน ราษฎรหมู่ ๘ บ้านทุ่งเจริญ มีลักษณะคล้ายรอยเท้ามีขนาดใหญ่ชาวบ้านเชื่อกันว่าเป็นรอยพระพุทธรูปของพระพุทธเจ้า

๒. หนองซีสระสาธารณะประโยชน์ แต่ก่อนเป็นหนองขนาดเล็ก ๆ เป็นที่ของนายเปื้อะ รัตนประทุม ราษฎร หมู่ที่ ๑๐ บ้านกรุงพัฒนา ต่อมาได้บริจาคให้กับบ้านโคกสูง หมู่ที่ ๑ ให้เป็นหนองสาธารณะ ปัจจุบันตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๑๒ บ้านกรุงสามัคคี ตำบลโคกสูง และต่อมาจึงได้ปรับปรุงให้มีขนาดใหญ่ขึ้นประมาณ ๘๓ ไร่ มีน้ำใสสวยงาม มีที่นั่งพักผ่อน มีจุดชมวิว และมีนกเป็ดน้ำมาอาศัยอยู่ตามฤดูกาล

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ และประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบประชารัฐ ประกอบด้วย

๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคงประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกराชอธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคนเครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับ ความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลัก ธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑. การรักษาความสงบภายในประเทศ เพื่อสร้างเสริมความสงบเรียบร้อยและสันติสุขให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติบ้านเมือง
๒. การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาเดิม และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น

๓. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคงทั้งระบบของประเทศ

๔. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบสุข สันติสุข ความมั่นคงและความเจริญ ก้าวหน้า ให้กับประเทศชาติ ภูมิภาคและโลก อย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศที่จะรองรับปัญหาาร่วมกันได้

๕. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่างๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้หลักธรรมาภิบาล และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและมีประสิทธิภาพ

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่(๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตและจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่ออนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่างๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคตและ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑. การเกษตรสร้างมูลค่า ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร

๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต

๓. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวทุกระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับและเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง

๔. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

๕. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ ที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ดีรอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัยมีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรมและเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สูการเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย ๗ ประเด็น ได้แก่

๑. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์
๒. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย
๓. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา
๔. การตระหนักถึงปัญหาของมนุษย์ที่หลากหลาย
๕. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม
๖. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
๗. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ประกอบด้วย ๔ ประเด็น ได้แก่

๑. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
๒. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี
๓. การเสริมสร้างพลังทางสังคม
๔. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำ ไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงานและการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตโดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ประเด็น ได้แก่

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
๓. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

๔. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
๕. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๖. ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันมีสมรรถนะสูง ยึดหลัก ธรรมภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวมมีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่าและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
ประกอบด้วย ๘ ประเด็น ได้แก่

๑. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
๒. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์เป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุก ระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
๓. ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
๔. ภาครัฐมีความทันสมัย
๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่นและเป็นมืออาชีพ
๖. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
๗. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่างๆ และมีเท่าที่จำเป็น
๘. กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็น ผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบ เศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยัง ได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมี ทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

แนวทางการพัฒนา

๑. ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่ พึงประสงค์
๒. พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า
๓. ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
๔. ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ
๕. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลัง ด้านสุขภาพ
๖. พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย
๗. ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

๒. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

แนวทางการพัฒนา

๑. การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเปราะบางประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดให้สามารถเข้าถึง บริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ
๒. การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ ครอบคลุมและทั่วถึง
๓. เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐาน รากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการที่ดินและ ทรัพยากรภายในชุมชน

๓. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนร่วม
 - การพัฒนาด้านการคลัง
 - การพัฒนาภาคการเงิน

๒. การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ
 - การพัฒนาภาคการเกษตร
 - การพัฒนาภาคอุตสาหกรรม
 - การพัฒนาภาคบริการและการท่องเที่ยว
 - การพัฒนาภาคการค้าและการลงทุน

๔. ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
๒. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน
๓. การแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม
๔. ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๕. สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
๖. การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ
๗. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๘. การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

๕. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและอำนาจไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ
๒. การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ
๓. การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ
๔. การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทางทะเล
๕. การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงกับแผนงานการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

๖. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และ ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

แนวทางการพัฒนา

๑. ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า
๒. ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ
๓. เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล
๔. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕. ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
๖. ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง
๒. การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง
๓. การพัฒนาระบบโลจิสติกส์
๔. การพัฒนาด้านพลังงาน
๕. การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล
๖. การพัฒนาระบบน้ำประปา

๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

แนวทางการพัฒนา

๑. เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม
๒. พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี
๓. พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง
๒. การพัฒนาเมือง
๓. การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

๑๐. ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

แนวทางการพัฒนา

๑. ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย
๒. พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC. และ JDS. และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์
๓. พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นรากฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค
๔. ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Outward investment) ของผู้ประกอบการไทย
๕. เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาค
๖. สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ
๗. เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์
๘. ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคง
๙. บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ
๑๐. ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำ ประสบอุทกภัยและ ภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจน และมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ แต่มีความพร้อมด้านสถาบันการศึกษาและ สถาบันวิจัย ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาพื้นฐานควบคู่ไปกับการพัฒนาการวิจัยเพื่อใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิด สร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ ทักษะ เทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภายนอกมาช่วยขับเคลื่อน โดยการใช้ ประโยชน์จากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งและพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการ เชื่อมโยงและข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่ม อนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขงที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว มาเสริมสร้างกิจกรรมการพัฒนาใหม่ ๆ ให้แก่ภาค เพื่อให้มีอัตราการเติบโตที่สูงเพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำ กับพื้นที่ส่วนอื่นๆ ของประเทศได้ ในระยะยาว

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง”

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค

๒. เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพา ครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้

๓. เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ

๔. เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และ ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๕. เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง และมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เป้าหมาย

๑. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น

๒. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือลดลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำ

๒. การพัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำ

๓. การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาอาชีพและคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
๒. การพัฒนาระบบป้องกันและควบคุมโรคพยาธิใบไม้ตับและมะเร็งท่อน้ำดีในพื้นที่
๓. การพัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑. การเพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้สู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์
๒. การส่งเสริมการปรับเปลี่ยนการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่สินค้าชนิดใหม่ตามศักยภาพพื้นที่
๓. การส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจฐานชีวภาพ (Bioeconomy)
๔. โครงสร้างเศรษฐกิจปรับตัวไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการ
๕. ภาครัฐเป็นศูนย์กลางในการให้บริการสาธารณะสุขกับประเทศเพื่อนบ้าน
๖. การอนุรักษ์และส่งเสริมการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

แนวทางการพัฒนา

๑. การส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวใหม่ๆ เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวในพื้นที่มากขึ้น
๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อเชื่อมโยงเส้นทางระหว่างเมืองท่องเที่ยวหลักและเมืองรองเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

แนวทางการพัฒนา

๑. การเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการขนส่งทางอากาศ
๒. การเชื่อมโยงระหว่างเมืองหลักและระหว่างฐานการผลิตหลักของประเทศ
๓. การพัฒนาเมืองชายแดนเพื่อรองรับการพัฒนาเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่หนองคาย มุกดาหาร และนครพนม
๒. การค้าชายแดนมีความสำคัญมากขึ้นต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของภาค
๓. การก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย-สปป.ลาว แห่งที่ ๕ ณ จังหวัดบึงกาฬ

๑.๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน) รอบปี พ.ศ.๒๕๖๔

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategies Position)

- ๑) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
- ๒) เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ระดับประเทศ
- ๓) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม เขิงนิเวศน์ การกีฬาที่มีชื่อเสียง
- ๔) เป็นประตูสู่อีสาน และเชื่อมโยงการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

เป้าหมายการพัฒนา

“ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และสังคมเป็นสุข”

ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาขีดความสามารถเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจร

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาและบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร
๒. ส่งเสริมและพัฒนาระบบโลจิสติกส์และการกระจายสินค้าในภูมิภาค
๓. ส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมให้เหมาะสม
๔. ยกระดับสินค้าเกษตรเข้าสู่ระบบมาตรฐาน
๕. ส่งเสริมการเกษตรผสมผสานตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
๖. ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
๗. ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
๘. สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มการผลิตและจำหน่าย
๙. ยกระดับความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาดสินค้าเกษตร
๑๐. ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์คุณภาพสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ใหม่

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
๒. พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว
๓. พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
๔. สร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว
๕. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว
๖. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
๗. ส่งเสริมการท่องเที่ยวตามรอยช้าง
๘. ส่งเสริมพัฒนา การค้า การลงทุน การค้าชายแดน
๙. ส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชุมชน
๑๐. ส่งเสริมนวัตกรรมการท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์ และการตลาด
๑๑. เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตใหม่ให้มีคุณภาพ
๑๒. ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ใหม่
๑๓. พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

- พัฒนา สนับสนุน กิจกรรมการลงทุนพัฒนาด้านสังคม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต
- ส่งเสริมอาชีพ ทักษะชีวิต และส่งเสริมสร้างศักยภาพการพึ่งพาตนเอง
- ส่งเสริมและพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นตัวเด็กปฐมวัยเป็นสำคัญ
- ส่งเสริม และสร้างความร่วมมือในการพัฒนาครอบครัวสู่ชุมชนเข้มแข็ง

๑.๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ฉบับทบทวน)

แผนพัฒนาจังหวัดเป็นแผนที่มีการกำหนดอนาคตและทิศทางของตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับชาติ ได้แก่นโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนารายภาค และแผนอื่นๆ รวมทั้งศักยภาพและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และมองการพัฒนาจังหวัดแบบองค์รวมที่มีความครอบคลุมทุกมิติทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความมั่นคงแผนพัฒนาจังหวัดจะใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาของทุกส่วนราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการดำเนินกิจการของส่วนราชการ/หน่วยงานอื่นของรัฐที่จะกระทำในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ ที่ต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๕๒ (๓) และมาตรา ๕๓/๑ เพื่อให้เกิดพลังสร้างสรรค์ร่วมกันพัฒนาจังหวัดชัยภูมิให้มุ่งสู่ทิศทางเดียวกัน

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

“เมืองแห่งความสุข”

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

- ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและกระจายอย่างเหมาะสม
- ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน
- ประชาชนดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดชัยภูมิ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจฐานรากตามหลักศาสตร์พระราชา

สู่การแข่งขันอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. ด้านการเกษตร

๑.๑ โครงการส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตร

- ๑.๑.๑ การพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรอาหารปลอดภัย
- ๑.๑.๒ การขับเคลื่อนการพัฒนาเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน
- ๑.๑.๓ ส่งเสริมอาชีพการเกษตรตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๑.๑.๔ การพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าปศุสัตว์
- ๑.๑.๕ การพัฒนาศักยภาพการเลี้ยงสัตว์ปีก
- ๑.๑.๖ การพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าประมง
- ๑.๑.๗ การพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าหม่อนไหม
- ๑.๑.๘ การพัฒนาเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๑.๑.๙ การพัฒนาศักยภาพแรงงานนอกระบบ

- ๑.๑.๑๐ การเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
- ๑.๒ โครงการพัฒนาการแปรรูปสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน
 - ๑.๒.๑ การเพิ่มศักยภาพการแปรรูปสินค้าปศุสัตว์
 - ๑.๒.๒ พัฒนาขีดความสามารถสินค้าเกษตรที่ได้รับการพัฒนาเป็นสินค้า OTOP ด้านการตลาด
- ๑.๓ โครงการส่งเสริมการตลาดสินค้าเกษตร
 - ๑.๓.๑ ส่งเสริมการเชื่อมโยงการตลาดสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
- ๒. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**
 - ๒.๑ โครงการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ
 - ๒.๑.๑ การพัฒนาการใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าชุมชน
 - ๒.๒ โครงการรับมือภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิภาพ
 - ๒.๒.๑ สร้างเครือข่ายเยาวชนเฝ้าระวังทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชุมชน
- ๓. ด้านโครงสร้างพื้นฐานการผลิตและบริการ**
 - ๓.๑ โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการผลิตและบริการ
 - ๓.๑.๑ การพัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน
 - ๓.๑.๒ การพัฒนาระบบกระจายน้ำด้วยโซล่าเซลล์
 - ๓.๑.๓ การพัฒนาระบบการขนส่งและสาธารณูปโภค

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมการพัฒนาสังคมสู่การเป็นเมืองที่น่าอยู่อาศัยและเมืองแห่งการพักผ่อน

แนวทางการพัฒนา

๑. ด้านความมั่นคง

- ๑.๑ โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
 - ๑.๑.๑ การขับเคลื่อนและสนับสนุน To Be Number One
 - ๑.๑.๒ บูรณาการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
- ๑.๒ โครงการสร้างและพัฒนากลไกเครือข่ายการข่าวเพื่อความมั่นคงปลอดภัยใน

หมู่บ้าน/ชุมชน

- ๑.๒.๑ สร้างและพัฒนากลไกเครือข่ายการข่าวเพื่อความมั่นคงปลอดภัยในหมู่บ้าน/ชุมชน
- ๑.๓ โครงการสร้างความปรองดองสมานฉันท์ในหมู่บ้าน/ชุมชน
 - ๑.๓.๑ เสริมสร้างความสามัคคีปรองดองเพื่อความมั่นคงของสถาบันและการปกครองใน

ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

- ๑.๓.๒ สร้างและพัฒนาเครือข่ายภาคประชาสังคมในการขับเคลื่อนงานนโยบายภาครัฐ

สู่หมู่บ้าน/ชุมชน

๒. ด้านการท่องเที่ยว

- ๒.๑ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยว
 - ๒.๑.๑ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจังหวัดชัยภูมิ
 - ๒.๑.๒ มหกรรมเส้นทางชัยภูมิ- โบราณสถานปราสาทคูคูแผ่นดินถิ่นชัยภูมิ
- ๒.๒ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและการจัดกิจกรรมสำคัญของจังหวัดชัยภูมิ
 - ๒.๒.๑ ส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิ
 - ๒.๒.๒ การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมการสร้างศักยภาพคน ผู้พัฒนาจังหวัดที่ยั่งยืน
แนวทางการพัฒนา

๑. โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชนในครอบครัวแห่งกลาง
 - ๑.๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชนในจังหวัดชัยภูมิ
 - ๑.๒ พัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีปัญญาคุณธรรม พึ่งพาตนเองได้
 - ๑.๓ พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - ๑.๔ เพิ่มทักษะอาชีพนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓
๒. โครงการป้องกันและลดปัญหาอุบัติเหตุทางถนน
 - ๒.๑ ปรับปรุงความปลอดภัยทางถนนเพื่อส่งเสริมเส้นทางการท่องเที่ยว
 - ๒.๒ เสริมสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยด้วยวินัยจราจร
๓. โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน
 - ๓.๑ คนชัยภูมิลดอ้วน ลดพุง ลดโรค
๔. โครงการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมของประชาชน
 - ๔.๑ พัฒนาเครือข่ายระบบอาหารปลอดภัยสู่มาตรฐาน บูรณาการการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมสู่ชุมชน
 - ๔.๒ อบรมเชิงปฏิบัติการด้านศาสนาพิธีตามรูปแบบของรัชกาลปัจจุบันและศิลปะการเป็นพิธีกรของหน่วยงานราชการในจังหวัดชัยภูมิ
 - ๔.๓ ผู้สูงอายุสุขใจ ไหว้พระ ๙ วัด
 - ๔.๔ การเสริมสร้างความเข้มแข็งหมู่บ้าน/ชุมชน กองทุนแม่ของแผ่นดินจังหวัดชัยภูมิ

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์

“เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรม เป็นแหล่งผลิตอาหารพลังงานทดแทนสำคัญ และเป็นสังคมที่มีคุณภาพ”

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมการพัฒนาการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๒. พัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน
๓. พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถภาคการเกษตร
๔. พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า
๖. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถและรองรับการเจริญเติบโต

ของจังหวัด

๗. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๘. บริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์หลัก

๑. เด็ก เยาวชน และประชาชนของจังหวัดชัยภูมิได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ
๒. ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบสานคุณค่า
๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง
๔. เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น
๕. การท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิได้รับความนิยมเพิ่มสูงขึ้น

๖. เป็นแหล่งสร้างพลังงานทดแทนที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
๗. ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า
๘. มีระบบโลจิสติกส์ที่รองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและเชื่อมโยงประเทศสู่ประชาคมอาเซียน
๙. ทรพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู
๑๐. มีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เด็ก เยาวชน และประชาชนสามารถเข้าถึงและได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและพัฒนาการกีฬาไปสู่ระดับอาชีพ
๒. ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบสานคุณค่า

มาตรการและแนวทาง

มาตรการที่ ๑.๑ มีศูนย์ความเป็นเลิศทางการศึกษาที่เทียบเคียงระดับประเทศ

แนวทาง

- ๑.๑.๑ ส่งเสริมให้สถานศึกษามีขีดความสามารถสูงในทุกด้าน เปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีความโดดเด่นและเป็นเลิศเข้าร่วมดำเนินการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าประสงค์
- ๑.๑.๒ ส่งเสริมการศึกษาให้เป็นโรงเรียนต้นแบบความเป็นเลิศให้กับสถานศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ
- ๑.๑.๓ สนับสนุนการแข่งขันทางวิชาการในระดับชาติและนานาชาติ
- ๑.๑.๔ จัดสรรทุนการศึกษาให้แก่นักเรียนและนักศึกษาที่มีความสามารถสูงได้มีโอกาสศึกษาต่อและกลับมาร่วมพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ
- ๑.๑.๕ สนับสนุนสถานศึกษาให้เป็นศูนย์เรียนรู้ในเชิงนวัตกรรมทุกสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของชนบท พร้อมตั้งกองทุนการศึกษาเด็กและเยาวชน

มาตรการที่ ๑.๒ สร้างแรงจูงใจให้ครูดี ครูเก่ง มาร่วมจัดการเรียนการสอนที่จังหวัดชัยภูมิมากขึ้นและส่งเสริมขีดความสามารถของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบัน

แนวทาง

- ๑.๒.๑ สนับสนุนการจัดสวัสดิการให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาเพิ่มขึ้นเพื่อดึงดูดให้บุคลากรที่มีความโดดเด่นให้มาปฏิบัติงานด้านการศึกษาที่จังหวัดชัยภูมิ
- ๑.๒.๒ ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยให้สามารถพัฒนาตนเองด้านการศึกษา
- ๑.๒.๓ สนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เปิดโลกทัศน์อาเซียนเพื่อนำมาถ่ายทอดให้แก่เยาวชนจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการที่ ๑.๓ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศ (ICT) ในการเชื่อมโยงการจัดการด้านการศึกษา คุณภาพชีวิต และทุกๆ ด้านของประชาชนในจังหวัด

แนวทาง

- ๑.๓.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศให้สามารถรองรับการเรียนการสอนในทุกพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถเชื่อมโยงครูที่มีศักยภาพในการสอนสู่ผู้เรียนและผู้ปกครองอย่างเป็นระบบผ่านโครงการ Asean School On-line โดยจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงทางสังคมเพื่อก้าวสู่อาเซียนและมีโอกาสเข้าถึงทุกช่วงชั้นเรียน

๑.๓.๒ ส่งเสริมการนำอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง และระบบ WIFI มาใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานในหน่วยงานและสถานศึกษา

๑.๓.๓ จัดหาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้กับสถานศึกษา เพื่อสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนที่มีขีดความสามารถแตกต่างกัน

๑.๓.๔ พัฒนาครูและผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนการสอน

๑.๓.๕ สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาที่มีความพร้อมทั้งด้านเครื่องมือและบุคลากรรองรับการผลิตสื่อการศึกษา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทั้งในระบบห้องเรียนและการเรียนรู้ตามอัธยาศัยของจังหวัดชัยภูมิ

๑.๓.๖ พัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยของนักเรียน โดยการนำระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศมาประยุกต์ใช้

๑.๓.๗ ส่งเสริมและสนับสนุนนวัตกรรมและเทคโนโลยีจากเมืองต้นแบบ มาประยุกต์ใช้ในจังหวัดชัยภูมิ ซึ่งจะยกระดับ เพิ่มประสิทธิภาพ เปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการหน่วยงาน โดยเฉพาะด้านการศึกษา คุณภาพชีวิต และในทุกๆ ด้านของประชาชนในจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการที่ ๑.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

แนวทาง

๑.๔.๑ ปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนโดยให้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

๑.๔.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษานำความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น มาสร้างองค์ความรู้เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนในชั้นเรียน

๑.๔.๓ สร้างเวทีวิชาการเพื่อการพัฒนาขีดความสามารถและการแข่งขันให้กับนักเรียนและเยาวชนในพื้นที่ทุกระดับ

๑.๔.๔ ส่งเสริมให้นักเรียนผลิตและสร้างผลงานจากการเรียน พัฒนาหลักสูตรที่บูรณาการเรียนการสอนในชั้นเรียนกับปฏิบัติจริง เพื่อให้นักเรียนผลิตและสร้างผลงานจากการเรียน

๑.๔.๕ จัดให้มีพื้นที่ภายในสถานศึกษาที่เน้นการใช้ภาษาต่างประเทศ และการเรียนรู้วัฒนธรรม

๑.๔.๖ พัฒนารูปแบบและกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรการที่ ๑.๕ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นและประชาชนชาวบ้านในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทาง

๑.๕.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการยกระดับศิลปวัฒนธรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของ “วิถีชุมชนชาวชัยภูมิ” โดยบูรณาการกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

๑.๕.๒ การจัดการเรียนรู้ส่งเสริมการนำศิลปวัฒนธรรมของชาวชัยภูมิมาบูรณาการ

๑.๕.๓ ส่งเสริมผู้นำชุมชนในการเป็นแกนนำในการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในวาระและโอกาสต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

๑.๕.๔ สร้างและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ทางศิลปะและวัฒนธรรมที่ทันสมัยและสอดคล้องกับวิถีการเรียนรู้ของประชาชน

**มาตรการที่ ๑.๖ ส่งเสริมการพัฒนาขีดความสามารถของเยาวชนและแรงงานฝีมือในท้องถิ่น
แนวทาง**

๑.๖.๑ ส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษาในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิให้มี
ประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

๑.๖.๒ พัฒนาแรงงานฝีมือให้มีคุณภาพ มีศักยภาพ และมีความพร้อมในการแข่งขันใน
ตลาดแรงงานในระดับประเทศและต่างประเทศ

๑.๖.๓ พัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อผลิตช่างฝีมือแรงงานมือ โดยใช้นวัตกรรมที่เข้าถึงระบบ
เครื่องจักรกลสมัยใหม่

**มาตรการที่ ๑.๗ ส่งเสริมกิจกรรมที่ทำนุบำรุงสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และระบบ
ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข**

แนวทาง

๑.๗.๑ เสริมสร้างความสามัคคีปรองดองเพื่อความมั่นคงของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๑.๗.๒ ส่งเสริมและจัดกิจกรรมที่ทำนุบำรุงสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และระบบ
ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. ปัญหาการเจ็บป่วยด้วยโรคพื้นฐานทั่วไปของประชาชนในจังหวัดลดลง

๒. รายได้ต่อครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น

๓. ปัญหาด้านยาเสพติดและอาชญากรรมลดลง

มาตรการและแนวทาง

มาตรการที่ ๒.๑ ส่งเสริมการแก้ปัญหาสำคัญด้านสาธารณสุขพื้นฐานของจังหวัดชัยภูมิ

แนวทาง

๒.๑.๑ สนับสนุนให้มีการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรค รวมทั้งการดูแลรักษาสุขภาพของคนใน
ชุมชนและท้องถิ่น

๒.๑.๒ พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรอาสาสมัครสาธารณสุขในชุมชนและท้องถิ่นรวมถึง
สร้างกองทุนส่งเสริมสนับสนุนการทำงานในพื้นที่ชุมชนของ อสม. ครอบคลุมทุกพื้นที่

๒.๑.๓ พัฒนาระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณสุขแก่ชุมชนให้มีประสิทธิภาพ

๒.๑.๔ ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสาธารณสุขในชุมชนและท้องถิ่น

๒.๑.๕ ส่งเสริมสุขภาพและยกระดับการให้บริการด้านสาธารณสุข ตลอดจนสร้างกลไกเพื่อจัดการ
สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพในระดับจังหวัด

มาตรการที่ ๒.๒ ยกกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์

แนวทาง

๒.๒.๑ ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนที่มีความพร้อมในการพัฒนาศักยภาพทางการตลาดโดยใช้แนวคิด
“การตลาดนำการผลิต”

๒.๒.๒ สร้างภาพลักษณ์และแบรนด์ผลิตภัณฑ์ของจังหวัดชัยภูมิ เช่น ข้าวหอมดง ผ้าจากใย
สับปะรด บรรจุภัณฑ์หมาก ผ้าไหม สับปะรด มะม่วง มะขามหวาน หม่า เป็นต้น ให้เป็นผลิตภัณฑ์ของฝากที่โดดเด่น
เด่นของจังหวัดชัยภูมิ

๒.๒.๓ สนับสนุนชุมชนในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ให้มีคุณค่าและมีมูลค่าเพิ่ม โดยพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่หรือพัฒนาหรือต่อยอดจากผลิตภัณฑ์ชุมชนเดิมให้ดีขึ้น ทั้งนี้ เน้นการสร้างความแตกต่างความแปลกใหม่ และตรงตามความต้องการของผู้บริโภค พัฒนาบรรจุภัณฑ์ให้มีความน่าสนใจ

๒.๒.๔ สนับสนุนการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชน การสร้างเอกลักษณ์ในการผลิตสินค้าของชุมชนและท้องถิ่น เพิ่มการประชาสัมพันธ์สินค้าให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

๒.๒.๕ สนับสนุนให้ชุมชน วิสาหกิจชุมชนให้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นผนวกกับการนำองค์ความรู้สมัยใหม่มาใช้ยกระดับมาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน

๒.๒.๖ พัฒนาระบบการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีประสิทธิภาพสูงสุดโดยเน้นการลดต้นทุนการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์สินค้าด้านการเกษตรของจังหวัดโดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๒.๒.๗ สร้างเครือข่ายการรวมกลุ่มเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนในเชิงการสร้างสรรค์

๒.๒.๘ พัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ทุกระดับตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้ประกอบการแปรรูป และผู้จำหน่าย

๒.๒.๙ ส่งเสริมการเพิ่มช่องทางการตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชนแหล่งใหม่ๆ โดยเน้นการเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวของจังหวัด

๒.๒.๑๐ เสริมสร้างวิสาหกิจชุมชน (SMEs) ให้มีความเข้มแข็งสามารถแข่งขันได้ในระดับประเทศ

๒.๒.๑๑ เชื่อมโยงกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีเพื่อเป็นแหล่งทุนในการพัฒนาอาชีพของชุมชน

มาตรการที่ ๒.๓ สร้างชุมชนเข้มแข็ง มีเอกภาพ และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดในพื้นที่

แนวทาง

๒.๓.๑ ส่งเสริมการดำเนินชีวิตของประชาชนให้เป็นไปตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๓.๒ ส่งเสริมการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครอบครัวของประชาชนในชุมชน

๒.๓.๓ ปรับปรุงและสร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับการอยู่อาศัยในชุมชนให้มีคุณภาพ

๒.๓.๔ สร้างความตระหนักในความสัมพันธ์กับผู้สูงอายุในครอบครัวเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์อันเป็นรากฐานของความอบอุ่นของครอบครัว

๒.๓.๕ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างองค์กรภาครัฐและผู้นำชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒.๓.๖ ส่งเสริมการสร้างสื่อที่เน้นการสร้างสรรค์สังคมและท้องถิ่นในการสร้างค่านิยมที่ถูกต้องในท้องถิ่น

๒.๓.๗ พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือจากภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้เข้มแข็ง

๒.๓.๘ จัดกิจกรรมเพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองในการดูแลเด็กและเยาวชนเพื่อป้องกันไม่ให้อยู่เกี่ยวกับยาเสพติด และการมีส่วนร่วมเพื่อการแก้ไขปัญหาเสพติดในท้องถิ่น

๒.๓.๙ จัดทำสื่อและจัดกิจกรรมรณรงค์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

๒.๓.๑๐ จัดกิจกรรมหรือจัดอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๒.๓.๑๑ จัดกิจกรรมบำบัด รักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ ติดตาม ดูแลผู้เสพยาเสพติด ผู้ติดยาเสพติด รวมถึงจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพให้ผู้ผ่านการบำบัด รักษาฟื้นฟู ผู้เสพยาเสพติด ผู้ติดยาเสพติด

๒.๓.๑๒ จัดหาและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาของจังหวัดให้เพียงพอ โดยเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สนามกีฬา วัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัยเพื่อการออกกำลังกายของคนในชุมชนและท้องถิ่น เพิ่มกีฬาที่สามารถทำร่วมกันได้ เช่น การจัดกิจกรรมแข่งขัน E-Sport ในกลุ่มของเยาวชนที่มีความสนใจและบุคคลทั่วไป

๒.๓.๑๓ พัฒนาและจัดให้มีผู้ฝึกสอนและอาสาสมัครการกีฬาที่มีความรู้ประจำศูนย์และสนามกีฬาอย่างเหมาะสม

มาตรการที่ ๒.๔ ให้ความช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสส่งเสริมสิทธิสตรีให้มีความเสมอภาค

แนวทาง

๒.๔.๑ จัดตั้งกองทุนเพื่อดูแลเด็ก เยาวชน คนชรา และคนพิการที่ถูกทอดทิ้ง ขัดสนโอกาสที่จะเข้าถึงทรัพยากรในด้านต่างๆ ให้ได้รับโอกาสในการเข้าถึงการศึกษา และการไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบจากขบวนการค้ามนุษย์ และความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๒.๔.๒ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีกองทุนในการส่งเสริมอาชีพและส่งเสริมสิทธิสตรี สนับสนุนการสร้างงานและนวัตกรรมใหม่ๆ และภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่ภาคประชาสังคมได้คิดค้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตรและปศุสัตว์

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. สินค้าการเกษตรหลักมีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น
๒. สินค้าเกษตรที่เป็นความหวังในอนาคตมีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น
๓. รายได้ภาคเกษตรต่อครัวเรือนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มมากขึ้น
๔. เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร/ปศุสัตว์
๕. สินค้าแปรรูปทางการเกษตร/ปศุสัตว์ มีมูลค่าเพิ่มขึ้น
๖. ส่งเสริมสินค้าการเกษตรที่ปลอดภัย มีคุณภาพปลอดภัย

มาตรการและแนวทาง

มาตรการที่ ๓.๑ ส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ในพืชหลัก ได้แก่ ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง มะพร้าว หนาก มะม่วง

แนวทาง

๓.๑.๑ ส่งเสริมการนำผลงานวิจัยและใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพผลผลิตต่อไร่ของพืชหลักของจังหวัดชัยภูมิ ได้แก่ ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง มะพร้าว หนาก และมะม่วง

๓.๑.๒ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพปัจจัยการผลิตเพื่อการเพิ่มผลผลิต

๓.๑.๓ เร่งรัดการปรับความเชื่อและทัศนคติของเกษตรกรเกี่ยวกับวิถีการเกษตรดั้งเดิมเพื่อให้เกิดการยอมรับในวิธีการทางการเกษตรแบบใหม่ที่ได้ผลมากขึ้น

๓.๑.๔ สรรหาและเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรภาครัฐในกลุ่มเจ้าหน้าที่ด้านส่งเสริมการเกษตร เพื่อให้สามารถถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีแก่เกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรการที่ ๓.๒ ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจที่เป็นความหวังในอนาคต ได้แก่ พริก ยางพารา โค เนื้อโคราชวากิว และไก่บ้านโคราช

แนวทาง

๓.๒.๑ ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ ได้แก่ โคเนื้อโคราชวากิว และไก่บ้านโคราช ในชุมชนและพื้นที่ที่มีศักยภาพ โดยดำเนินการในรูปแบบสหกรณ์

๓.๒.๒ ประสานให้เกิดความเชื่อมโยงกับโรงฆ่าและโคเนื้อโคราชวากิว ที่มีอยู่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัด นครชัยบุรินทร์

๓.๒.๓ เพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรภาครัฐ โดยเฉพาะกลุ่มเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์เจ้าหน้าที่ ส่งเสริมการเกษตร เพื่อให้การแนะนำเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๒.๔ กำหนดพื้นที่ส่งเสริมการปลูกยางพาราให้เหมาะสมและเอื้อต่อการบริหารจัดการเพื่อการ เพิ่มมูลค่า

๓.๒.๕ ส่งเสริมการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการผลิตพืชมาส่งเสริมการผลิตลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้กับพืชอนาคตของจังหวัดชัยภูมิ ได้แก่ พริก และยางพารา

มาตรการที่ ๓.๓ สร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัย

แนวทาง

๓.๓.๑ สนับสนุนการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร (อาหารปลอดภัย) ที่ตรงกับความต้องการของ ตลาด โดยเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมและสถาบันการศึกษาในรูปแบบโครงการ Northeastern Food Valley ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๓.๓.๒ สร้างช่องทางการตลาดที่เชื่อมโยงไปสู่ผู้ประกอบการรายใหญ่ด้านการส่งออกอาหาร ปลอดภัย

๓.๓.๓ ส่งเสริมการตรวจสอบคุณภาพอาหารปลอดภัยให้ได้ในระดับมาตรฐานอย่างสม่ำเสมอ

๓.๓.๔ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุกให้ตลาดเกิดการยอมรับในคุณภาพอาหารปลอดภัยของ จังหวัดชัยภูมิ

๓.๓.๕ สร้างตลาดกลางพืชกลางพืชผลทางการเกษตร ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

ยุทธศาสตร์ ๔ การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาสู่จังหวัดชัยภูมิมากขึ้น

๒. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้น

๓. ยกระดับการบริการเพื่อรองรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ

มาตรการและแนวทาง

มาตรการที่ ๔.๑ ส่งเสริมและเร่งรัดการประชาสัมพันธ์เชิงรุกด้านการท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิให้ เป็นรูปธรรม

แนวทาง

๔.๑.๑ ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพ และแข่งขันได้ใน ระดับประเทศ และระดับประชาคมอาเซียนมากขึ้น

๔.๑.๒ สร้างกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์เชิงรุกแบบก้าวกระโดด เช่น การประชาสัมพันธ์เอกลักษณ์ ที่โดดเด่นของจังหวัดชัยภูมิให้สามารถดึงดูดสื่อมวลชนทั่วโลกเข้ามานำเสนอข้อมูลการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิ ในช่วงการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ และรวมทั้งการสนับสนุนการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ ระดับชาติและนานาชาติ

๔.๑.๓ สร้างเวทีเพื่อการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของท้องถิ่นให้บ่อยครั้งโดยความร่วมมือของ ทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ และเอกชน เช่น จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ใน ๙ เทศกาลสำคัญของ จังหวัดชัยภูมิ เป็นต้น

๔.๑.๔ สนับสนุนการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย มาเป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์และการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

มาตรการที่ ๔.๒ ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิม และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัยและมีภูมิทัศน์ที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์

แนวทาง

๔.๒.๑ สนับสนุนปัจจัยพื้นฐานสำคัญในแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ เพื่อให้ผู้ประกอบการเข้ามาลงทุนด้านการท่องเที่ยว เช่น การพัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคในแหล่งท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสมรองรับนักท่องเที่ยว เป็นต้น

๔.๒.๒ สร้างกลยุทธ์ในการบริการด้านที่พักอาศัยในพื้นที่ท่องเที่ยวของจังหวัดให้เอื้อต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งให้ความสำคัญกับการจัดระบบการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวในทุกพื้นที่

๔.๒.๓ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการการท่องเที่ยวในท้องถิ่น และส่วนราชการในการอนุรักษ์และดูแลสิ่งแวดล้อมภายในแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสมบูรณ์

๔.๒.๔ ร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในพื้นที่ในการปรับปรุงเส้นทางและพัฒนามิติทัศน์ตลอดเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ให้สวยงามและโดดเด่น เพื่อเพิ่มจุดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว เชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง

๔.๒.๕ จัดทำแผนปรับปรุงภูมิทัศน์ตามเส้นทางเข้าสู่แหล่งน้ำใหญ่ที่กำลังจะพัฒนาขึ้นเพื่อให้เป็นถนนสายท่องเที่ยวที่สวยงาม พร้อมมีจุดแวะพักและจุดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนและของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยว

๔.๒.๖ เร่งรัดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแหล่งใหม่ เช่น พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำบึงละหาน บึงสีกัน กว๊านประพนธ์ ฯลฯ โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ อาทิ พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำบึงละหาน บึงสีกัน กว๊านประพนธ์ อุทยานผักพินบ้าน ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง สวนเฉลิมพระเกียรติ เป็นต้น

๔.๒.๗ บูรณาการความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชนและหน่วยงานที่ดูแลป่าไม้ในจังหวัดชัยภูมิในการวางแผนการท่องเที่ยวในวาระต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

๔.๒.๘ ปรับปรุงพื้นที่สวนสาธารณะขนาดใหญ่เพื่อให้บริการประชาชนในการออกมาเล่นออกกำลังกาย และสถานที่ท่องเที่ยว

มาตรการที่ ๔.๓ ปรับปรุงและพัฒนาตัวเมืองชัยภูมิน่าอยู่ เกิดอัตลักษณ์ที่โดดเด่น และยังคงความเป็นแหล่งภูมิปัญญาดั้งเดิมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

แนวทาง

๔.๓.๑ ปรับปรุงและก่อสร้างสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ในพื้นที่ซึ่งบ่งบอกถึงถิ่นกำเนิดรากฐาน และสื่อความหมายถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิให้มีความโดดเด่นยิ่งขึ้น

๔.๓.๒ พัฒนาจังหวัดชัยภูมิให้โดดเด่นเป็นอัตลักษณ์ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เป็นรูปธรรม

๔.๓.๓ จัดให้มีแหล่งท่องเที่ยวในลักษณะของสถานที่จำหน่ายสินค้าพื้นเมือง สินค้าทางวัฒนธรรม และสินค้าอื่นๆ ที่โดดเด่นของจังหวัด ในรูปแบบที่เป็นถนนคนเดินของจังหวัดชัยภูมิที่มีอัตลักษณ์เฉพาะ

๔.๓.๔ พัฒนามาตรฐานการบริการนักท่องเที่ยวสู่ระดับสากล มีอาสาสมัครท่องเที่ยวที่ให้บริการข้อมูลการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิให้แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ บุคลากรทั้งของภาครัฐ ภาคเอกชน และบุคคลในพื้นที่ มีความรู้ความสามารถ

มาตรการที่ ๔.๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเคารพและศรัทธาต่อเจ้าพ่อพระยาแล

แนวทาง

๔.๔.๑ เสริมสร้างการเชื่อมโยงและสร้างสื่อแสดงถึงเรื่องราวในเอกลักษณ์อันโดดเด่นของจังหวัดชัยภูมิในแต่ละพื้นที่ และเผยแพร่ให้เป็นที่ประจักษ์และปรากฏแก่สายตาของประชาชนในประเทศและประชาคมโลก

๔.๔.๒ ส่งเสริมการนำวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนขนบธรรมเนียมและประเพณีที่ดึงดูดใจของท้องถิ่นมาพัฒนาและเสริมสร้างความโดดเด่นในเชิงประจักษ์ เพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวในเชิงจิตใจ โดยจัดทำเส้นทางประวัติศาสตร์เจ้าพ่อพระยาแล เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสสัมผัสกับสถานที่จริงตามประวัติศาสตร์ของเจ้าพ่อพระยาแล

๔.๔.๓ ส่งเสริมให้มีหมู่บ้านวิถีชีวิต “ชัยภูมิโบราณ” ที่คงเอกลักษณ์และบรรยากาศของชาวชัยภูมิในอดีตที่นักท่องเที่ยวสามารถชื่นชมและสัมผัสได้

๔.๔.๔ ส่งเสริมความโดดเด่นในเรื่องราวตามรอยวิถีเส้นทางเจ้าพ่อพระยาแล เน้นการนำเสนอในเชิงประจักษ์และสามารถสัมผัสได้ในเชิงจิตใจ

มาตรการที่ ๔.๕ พัฒนาจังหวัดชัยภูมิให้เป็นแหล่งปลูกไม้ดอก ไม้ประดับสำคัญของประเทศ

แนวทาง

๔.๕.๑ ศึกษาศักยภาพด้านการผลิตไม้ดอกไม้ประดับของระดับของจังหวัดชัยภูมิที่เหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศ และภูมิอากาศในแต่ละพื้นที่

๔.๕.๒ ส่งเสริมการปลูกไม้ดอกไม้ประดับเป็นอาชีพเสริมของจังหวัดชัยภูมิสู่ตลาดไม้ดอกไม้ประดับระดับประเทศ

๔.๕.๓ ส่งเสริมการสร้างตลาดกลางไม้ดอกไม้ประดับ เพื่อสนับสนุนการนำมาเสริมสร้างภูมิทัศน์ที่สวยงามให้กับจังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดชัยภูมิ รวมถึงเพื่อส่งออกจำหน่ายทั่วประเทศ

๔.๕.๔ ส่งเสริมการตลาดจังหวัดชัยภูมิให้เป็น “เมืองมนต์เสน่ห์ดอกไม้” ของประเทศ

มาตรการที่ ๔.๖ ส่งเสริมขีดความสามารถของบุคลากร ด้านการท่องเที่ยวภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทาง

๔.๖.๑ วิเคราะห์และปรับปรุงโครงสร้างอัตรากำลังเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอและเหมาะสมกับภารกิจความรับผิดชอบ เพื่อให้เป็นกลไกสำคัญในการผลักดันยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่

๔.๖.๒ จัดระบบการพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรด้านการบริหารจัดการและการบริการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิ ทั้งบุคลากรของภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ และประชาชนในพื้นที่ท่องเที่ยว อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

๔.๖.๓ ส่งเสริมความร่วมมือและการสร้างเครือข่ายในการพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยว ทั้งภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว และประชาชนในพื้นที่ให้มีความเข้มแข็งและมีขีดความสามารถสูงขึ้น

๔.๖.๔ ส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับบุคลากรภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ ประชาชนในพื้นที่ท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว

๔.๖.๕ จัดให้มีระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดเพื่อการพัฒนาขีดความสามารถอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. ชุมชนพึ่งพาตนเองด้านพลังงานทดแทนของชุมชนได้มากขึ้น
๒. ท้องถิ่นมีรายได้จากการผลิตและจำหน่ายพลังงานทดแทน
๓. ชุมชนให้ความตระหนักและร่วมมือกันใช้พลังงานอย่างประหยัดและมีคุณค่า
๔. การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในการเกษตร
๕. การนำขยะมาแปรสภาพเป็นพลังงาน
๖. การนำรถ EV มาใช้
๗. การนำเศษวัสดุจากการเกษตรมาแปรสภาพเป็นพลังงาน
๘. การส่งเสริมการปลูกพืชพลังงานเพื่อส่งโรงงานไฟฟ้าชุมชน

มาตรการและแนวทาง

มาตรการที่ ๕.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนชุมชนสร้างพลังงานเพื่อเศรษฐกิจชุมชน

แนวทาง

๕.๑.๑ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตพลังงานทดแทน และพลังงานทางเลือกในท้องถิ่น

และชุมชน

๕.๑.๒ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีการผลิตไฟฟ้าชุมชน “โรงไฟฟ้าชีวมวล” มาใช้ในชุมชนที่มีความพร้อม เพื่อการพึ่งพาตนเองด้านพลังงาน และการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านพลังงานในเชิงพาณิชย์

๕.๑.๓ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีการผลิตพลังงานจากแสงอาทิตย์ ไปใช้ประโยชน์ในด้านการเกษตร เช่น การใช้พลังงานไฟฟ้าในการสนับสนุนการทำงานของระบบการให้น้ำพืชแบบน้ำหยด เป็นต้น

๕.๑.๔ ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนด้านการจัดการพลังงานและร่วมมือกับสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนต่อเนื่องจนถึงระดับปริญญาตรี เพื่อผลิตบุคลากรด้านพลังงาน มาสนับสนุนการก้าวสู่การเป็นแหล่งพลังงานทดแทนที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ

มาตรการที่ ๕.๒ พัฒนาการบริหารจัดการพืชพลังงานอย่างครบวงจร

แนวทาง

๕.๒.๑ วางแผนและกำหนดพื้นที่สำหรับการปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงานอย่างชัดเจน

๕.๒.๒ สร้างระบบเชื่อมโยงการนำผลผลิตจากพืชพลังงานจากภาคการผลิตด้านเกษตรไปสู่ภาคการผลิตด้านอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน

๕.๒.๓ ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตพืชพลังงานทดแทนเพื่อให้สามารถวางแผนการพัฒนาการผลิตพืชพลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและครบวงจร

๕.๒.๔ ส่งเสริมและให้ความรู้กับชุมชนเกี่ยวกับการนำผลผลิตจากพืชมาใช้เป็นพลังงานทดแทนเพื่อลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคครัวเรือน

มาตรการที่ ๕.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการร่วมลงทุนกับภาคเอกชนในการผลิต

พลังงานทดแทน

แนวทาง

๕.๓.๑ ส่งเสริมการร่วมลงทุนระหว่างกลุ่มวิสาหกิจชุมชน แหล่งทุน ภาครัฐและภาคเอกชนในการผลิตพลังงานทดแทน เช่น การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานชีวมวล เป็นต้น

๕.๓.๒ สร้างความรู้และความเข้าใจแก่ชุมชนเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการผลิตไฟฟ้าของชุมชน เช่น กฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์กฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานลม และกฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานชีวมวล เป็นต้น

มาตรการที่ ๕.๔ ส่งเสริมการสร้างความตระหนักในการใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

แนวทาง

๑.๔.๑ รณรงค์ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของพลังงานในการพัฒนาท้องถิ่น และการใช้พลังงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและการเชื่อมโยงสู่ประเทศในประชาคมอาเซียน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. มีมูลค่าการค้าสูงในเขตการพัฒนาพิเศษของจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการและแนวทาง

มาตรการที่ ๖.๑ ส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและโลจิสติกส์ในภูมิภาค

แนวทาง

๖.๑.๑ กำหนดให้อำเภอจัตุรัสเป็นเขตการพัฒนาพิเศษ

๖.๑.๒ ส่งเสริมการพัฒนาสถานีรถไฟจัตุรัสให้เป็นศูนย์รวมและพักสินค้าโลจิสติกส์จากประเทศไทยและจากประเทศในประชาคมอาเซียน

๖.๑.๓ สนับสนุนการสร้างตลาดศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนและกระจายสินค้าระหว่างประเทศไทยกับประเทศในประชาคมอาเซียน

๖.๑.๔ เร่งรัดการสรรหาและพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์ให้มีความสามารถสูงในการเข้ามาบริหารจัดการ

๖.๑.๕ จัดระบบบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์ และการค้าในเขตการพัฒนาพิเศษให้มีประสิทธิภาพสูง

มาตรการที่ ๖.๒ สนับสนุนการพัฒนาความเชื่อมโยงของระบบขนส่งภายในท้องถิ่น

แนวทาง

๖.๒.๑ สนับสนุนการพัฒนาถนนภายในชุมชนให้เชื่อมโยงการคมนาคมส่วนกลางเพื่อการขนถ่ายสินค้าเกษตรสู่ตลาดกระจายสินค้าส่วนกลาง

๖.๒.๒ สนับสนุนงบประมาณเพื่อซ่อมแซมเส้นทางในแต่ละปีงบประมาณ เพื่อแก้ไขความเดือดร้อนของประชาชน

๖.๒.๓ เร่งรัดการสำรวจและตรวจเส้นทาง ตลอดจนจัดลำดับความเสียหาย และแผนการซ่อมบำรุงรักษาเส้นทางอย่างเป็นระบบเพื่อประกอบการประเมินการซ่อมแซม

๖.๒.๔ เตรียมความพร้อมด้านงบประมาณเพื่อให้เพียงพอในการซ่อมแซม โครงสร้างพื้นฐานในท้องถิ่น

๖.๒.๕ ของงบบริจาคจากส่วนกลางเพื่อมาแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยอย่างเร่งด่วน โดยให้ได้เม็ดเงินเพียงพอต่อความต้องการในท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. มีพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น
๒. ปริมาณน้ำเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น
๓. ปัญหาปริมาณขยะชุมชนลดลง

มาตรการและแนวทาง

มาตรการที่ ๗.๑ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้มีจำนวนเพิ่มขึ้น

แนวทาง

๗.๑.๑ กำหนดขอบเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่ชัดเจนเพื่อสนับสนุนการวางแผนในการอนุรักษ์และฟื้นฟู
๗.๑.๒ ส่งเสริมให้ชุมชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าไม้ของชุมชนในรูปแบบของการร่วมกลุ่ม
เป็น “เยาวชนรุ่นใหม่รักและหวงแหนป่า”

๗.๑.๓ สร้างเครือข่ายความร่วมมือในชุมชนในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการดูแลทรัพยากรป่าไม้อย่าง
มีคุณภาพ ด้วยความสมดุลและยั่งยืน

๗.๑.๔ ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและป่าไม้ อย่างมีคุณภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

๗.๑.๕ จัดกิจกรรมเพื่อการรณรงค์สร้างจิตสำนึกให้กับชุมชนตระหนักในความสำคัญของป่าไม้กับ
ผลกระทบจากการทำลายป่าอย่างต่อเนื่อง

๗.๑.๖ สนับสนุนการปลูกป่าในชุมชนอย่างต่อเนื่อง

๗.๑.๗ องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ เป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงการทำงานทุกภาคส่วน ส่วน
ภูมิภาค ส่วนกลาง NGO ภาคประชาชน ประชาสังคม และชมรมอนุรักษ์ต่างๆ โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง

๗.๑.๘ สร้างองค์ความรู้ หาแนวทางปฏิบัติร่วมกันที่ถูกต้องไม่ขัดต่อกฎหมาย (ภายใต้ข้อยกเว้น)

**มาตรการที่ ๗.๒ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐ เอกชน และท้องถิ่นในการจัดให้มีแหล่งน้ำ
ขนาดใหญ่และแหล่งน้ำชุมชน เพื่อเพิ่มปริมาณและรองรับการใช้ในภาคการเกษตร**

แนวทาง

๗.๒.๑ เสริมสร้างความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิให้เห็นถึงความสำคัญและ
ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการสร้างแหล่งน้ำขนาดใหญ่ในพื้นที่

๗.๒.๒ สร้างความร่วมมือกับภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชนเพื่อสะท้อนความต้องการที่เป็น
เอกภาพของชาวชัยภูมิ ในความจำเป็นต้องมีการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่ของจังหวัด

๗.๒.๓ จัดหาและระดมทุนเพื่อใช้เป็นงบประมาณสนับสนุนการก่อสร้างแหล่งน้ำขนาดใหญ่และ
แหล่งน้ำของชุมชนทั้งจากรัฐบาล หน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคเอกชนภายในจังหวัด

๗.๒.๔ ผลักดันโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งอ่างเก็บน้ำ” เพื่อให้แต่ละพื้นที่มีแหล่งน้ำสำรองเพื่อ
รองรับในช่วงฤดูที่มีปริมาณน้ำมากและไว้ใช้ในช่วงขาดแคลนน้ำ

๗.๒.๕ วางแผนพัฒนาพื้นที่แหล่งน้ำขนาดใหญ่และเส้นทางเข้าถึงให้สวยงาม มีจุดเด่น มีจุดแวะ
พักผ่อนระหว่างทาง เพื่อเอื้อต่อการเป็นสถานที่ท่องเที่ยวและพักผ่อนแห่งใหม่ของจังหวัดชัยภูมิ

๗.๒.๖ บริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ เพื่อเพิ่มพื้นที่ชลประทานตลอดจนจัดวางระบบ
ชลประทานสำหรับภาคการเกษตรและเพิ่มประสิทธิภาพการระบายน้ำสู่ภาคการเกษตร

๗.๒.๗ พัฒนาแหล่งน้ำเดิม แหล่งน้ำธรรมชาติ และพัฒนาแหล่งน้ำใหม่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการ
กักเก็บน้ำ รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่

๗.๒.๘ พัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำเพื่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรม

๗.๒.๙ ผลักดันให้มีสภาลุ่มน้ำและกลุ่มผู้ใช้น้ำภาคประชาชนเพื่อเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรน้ำ

มาตรการที่ ๗.๓ การนำเทคโนโลยีสนับสนุนการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น/เพิ่มเติมแนวทางในการควบคุมเรื่องอากาศ (ไฟป่า, มลพิษ, ฝุ่น)

แนวทาง

๗.๓.๑ ส่งเสริมการนำนวัตกรรมที่ได้จากการพัฒนาเทคโนโลยี “เตาเผาขยะชุมชน” มาใช้ในการกำจัดขยะชุมชน และก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในชุมชน

๗.๓.๒ เร่งรัดการพัฒนาศักยภาพและพัฒนาความรู้ของชุมชนในการจัดการมลพิษและของเสีย

๗.๓.๓ เสริมสร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการขยะและมลพิษสิ่งแวดล้อมในชุมชน

๗.๓.๔ สร้างความพร้อมเพื่อรองรับภัยพิบัติจากธรรมชาติโดยเฉพาะเรื่องของภัยแล้งและน้ำท่วม

๗.๓.๕ รมรณรงค์สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนเห็นถึงความสำคัญและวางแผนทรัพยากรธรรมชาติ

๗.๓.๖ จัดทำข้อตกลงเงื่อนไขที่ชัดเจนให้ผู้ประกอบการ เพื่อให้เป็นข้อบังคับและมีบทลงโทษ

๗.๓.๗ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมรับผิดชอบ (สร้างกระบวนการตรวจสอบ เสนอแนะ แก้ไขปัญหา) รายงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลงานการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๒. บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขีดความสามารถสูงในการให้บริการ
๓. ภาคประชาชนมีส่วนร่วมสูงในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๔. หน่วยงานของภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน มีการบูรณาการร่วมกันในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรการและแนวทาง

มาตรการที่ ๘.๑ เพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาระบบคุณภาพของการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

แนวทาง

๘.๑.๑ ปรับปรุงและพัฒนาระเบียบ และกฎเกณฑ์ต่างๆ ในการบริหารจัดการให้เอื้อต่อระบบการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

๘.๑.๒ ทบทวนและปรับปรุงกระบวนการสนับสนุนการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๘.๑.๓ ปรับปรุงระบบการให้บริการในลักษณะการลดขั้นตอนการทำงาน และการพัฒนาให้มีลักษณะการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

๘.๑.๔ พัฒนากระบวนการติดตามประเมินผล ตลอดจนการรับฟังความคิดเห็นจากภาคประชาชนเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานขององค์กร

๘.๑.๕ นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาสนับสนุนการตัดสินใจด้านการบริหารและการให้บริการ

๘.๑.๖ พัฒนาดัชนีชี้วัดการให้บริการ (KPI) ในระดับองค์กร ระดับหน่วยงานและระดับบุคคล

๘.๑.๗ ส่งเสริมให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและภาคประชาชนในการบริหารท้องถิ่น

๘.๑.๘ มีหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่รับเรื่องราวร้องทุกข์ ตลอดจนให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย

ส่วนท้องถิ่น

มาตรการที่ ๘.๒ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อสนับสนุนภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทาง

๘.๒.๑ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสื่อสารณะให้กับประชาชนในพื้นที่อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

๘.๒.๒ สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสื่อมวลชนทั้งภาครัฐและเอกชนในพื้นที่เพื่อการเผยแพร่ข่าวสารให้กับประชาชน

๘.๒.๓ จัดกิจกรรมเพื่อการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานขององค์กรในรูปแบบต่างๆ

๘.๒.๔ จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ

อย่างต่อเนือง

มาตรการที่ ๘.๓ ส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทาง

๘.๓.๑ วิเคราะห์โครงสร้างอัตรากำลังบุคลากรโดยเฉพาะสาขาเฉพาะด้านให้สอดคล้องและเอื้อต่อการปฏิบัติงานเพื่อการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ

๘.๓.๒ สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพและมีความเชี่ยวชาญในงานที่รับผิดชอบ

๘.๓.๓ พัฒนาบุคลากรในหน่วยงานให้มีขีดความสามารถด้านภาษารองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

๘.๓.๔ จัดหาและพัฒนาบุคลากรด้านการประชาสัมพันธ์เชิงรุก

ส่วนท้องถิ่น

มาตรการที่ ๘.๔ สร้างความตระหนักและจิตสำนึกในการให้บริการแก่บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทาง

๘.๔.๑ ส่งเสริมการสร้างทัศนคติที่ดีในการปฏิบัติงานและความภักดีต่อองค์กรให้กับบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๘.๔.๒ ส่งเสริมคุณธรรม และจริยธรรมในการปฏิบัติงานให้กับบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนท้องถิ่น

มาตรการที่ ๘.๕ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทาง

๘.๕.๑ ผลักดันให้มีการจัดตั้งสภาที่ปรึกษาต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๘.๕.๒ สนับสนุนให้งบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในเขตรับผิดชอบ โดยการสร้างการมีส่วนร่วมของสมาชิกสภาท้องถิ่น

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ , พันธกิจ

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง ได้กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนา ภายในเขตพื้นที่ของ องค์การให้มีศักยภาพ เกิดความเข้มแข็งภายในชุมชน โดยเน้นที่ความต้องการของประชาชนในพื้นที่เป็นหลัก โดยคำนึงถึงจุดมุ่งหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า เพราะเราเชื่อว่าหากสถานการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้น แล้วส่งผลให้เกิดคุณค่าหรือค่านิยมบางประการที่ยึดถือ ซึ่งวิสัยทัศน์จะเป็นผลรวมของการสรุปบทเรียนจากอดีต พิจารณาปัจจุบันและมุ่งหวังถึงอนาคตข้างหน้า จึงกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง ไว้ดังนี้

วิสัยทัศน์

“ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง เป็นตำบลการเกษตรก้าวหน้า
ชุมชนเข้มแข็ง พึ่งพาตนเองเป็นหลัก บริการเป็นเลิศ ”

พันธกิจ

๑. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างครบวงจร
๒. ส่งเสริมและพัฒนาเพิ่มความรู้ให้แก่เกษตรกรและยกระดับคุณภาพของเกษตรกร
๓. พัฒนาคุณภาพของคนและให้ความรู้ด้านการพึ่งพาตนเองได้ โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๔. ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน
๕. ส่งเสริมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. พัฒนาปรับปรุงระบบการให้บริการประชาชนสะดวกรวดเร็วและให้มีความทันสมัย

๒.๒ ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง

เมื่อได้ดำเนินการกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูงแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือ การกำหนดแนวทางการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ยุทธศาสตร์การพัฒนา หมายถึง แนวคิดหรือวิธีการที่แยกย่อยอันบ่งบอกถึงลักษณะการเคลื่อนไหวขององค์กรว่าจะก้าวไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคตได้อย่างไร อันจะเป็นการตอบคำถามว่า “ **ท้องถิ่นจะไปถึงจุดหมายที่ต้องการได้อย่างไร** ” องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง ได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เป็นภารกิจหลัก เพื่อมุ่งเน้นให้บรรลุเป้าหมายแล้วนำพาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง ไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนี้

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สนับสนุนและเชื่อมโยงกันในด้านต่าง ๆ และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนา ๖ ด้าน ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค และโครงสร้างด้านพื้นฐาน
 - ๑.๑ ขยายเขตไฟฟ้าแรงสูงและแรงต่ำ เพื่อการเกษตร
 - ๑.๒ ก่อสร้างปรับปรุงและบำรุงถนน ทางระบายน้ำ สะพานท่อลอดเหลี่ยม
 - ๑.๓ พัฒนาระบบจราจรและระบบประปาหมู่บ้าน
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำทรัพยากรธรรมชาติและการท่องเที่ยว
 - ๒.๑ ก่อสร้างและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ขุดลอกลำคลองส่งน้ำ
 - ๒.๒ พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว

๓. ยุทธศาสตร์การเพิ่มผลิตทางการเกษตรและส่งเสริมอาชีพและภูมิปัญญา
 - ๓.๑ การพัฒนาและส่งเสริมผลผลิตทางการเกษตร
 - ๓.๒ การส่งเสริมอาชีพและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และนันทนาการ
 - ๔.๑ ส่งเสริมงานการศึกษา
 - ๔.๒ ส่งเสริมงานศาสนาและวัฒนธรรม
 - ๔.๓ ส่งเสริมงานกีฬาและนันทนาการ
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมสุขภาพและงานสวัสดิการสังคมและสงเคราะห์
 - ๕.๑ ส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน
 - ๕.๒ ส่งเสริมงานสวัสดิการสังคมและสงเคราะห์
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนางานบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
 - ๖.๑ ส่งเสริมการพัฒนาประสิทธิภาพทางการเมืองการบริหาร
 - ๖.๒ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและปรับปรุงสำนักงานและสถานที่

๒.๓ เป้าประสงค์และจุดมุ่งหมายในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง

๑. ด้านการเกษตร

- ขยายเขตไฟฟ้าสู่พื้นที่การเกษตร
- พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ขุดเจาะบ่อบาดาล ขุดลอกลำคลองให้เพียงพอต่อความต้องการน้ำเพื่อการเกษตร
- เพิ่มความรู้ให้เกษตรกรได้พัฒนาระบบการทำเกษตรอินทรีย์เพื่อลดต้นทุนในการผลิต
- จัดทำนันทนาการด้านการเกษตรที่มีความรู้ เพื่อเพิ่มศักยภาพการเรียนรู้ให้แก่เกษตรกร

๒. ด้านการศึกษา

- เพิ่มโอกาสด้านการศึกษาให้กับเด็กด้อยโอกาสที่มีฐานะยากจน
- สนับสนุนงบประมาณในด้านการศึกษา อุปกรณ์ทางการศึกษา
- พัฒนาและยกระดับด้านการศึกษา ขยายและปรับปรุงสถานศึกษาให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน และพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๓. ด้านสาธารณสุข

- ส่งเสริมการป้องกันโรคให้การรักษาพยาบาลและบริการความรู้ด้านสาธารณสุขมูลฐานแก่ประชาชนเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรง
- สนับสนุนและส่งเสริมการออกกำลังกาย การกีฬาทุกประเภท และทุกระดับ ทั้งนักเรียนเยาวชนและประชาชนทั่วไป
- ให้การสงเคราะห์แก่เด็กเยาวชน คนพิการผู้สูงอายุและประชาชนผู้ทุกข์ยากเดือนร้อนให้พ้นจากสภาพปัญหาและสามารถดำรงชีวิตได้ตามสภาวะสังคมปัจจุบัน

๔. ด้านสังคม

- พัฒนาสังคมของคนในชุมชนให้มีความรู้ในการป้องกันยาเสพติด สร้างความรักความสามัคคีในชุมชน เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งและพึ่งพาตนเองได้
- ให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยเรียนเพื่อป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรของเด็กในชุมชน

-สนับสนุนส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีพื้นบ้าน กิจกรรมสำคัญทางศาสนา

๕. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

- สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มอาชีพ และพัฒนาอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน
- ส่งเสริมและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น การใช้วัสดุในพื้นที่เพื่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ปรับปรุงการกำจัดขยะมูลฝอยให้ได้คุณภาพและเป็นไปตามหลักวิชาการ
- ปรับปรุงและพัฒนาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น สนามกีฬา และสวนสุขภาพให้เพียงพอแก่ความต้องการของประชาชน

-ดำเนินการปรับปรุงภูมิทัศน์ในเขตโคกกุงให้ร่มรื่นสวยงาม

๗. ด้านการเมือง/การบริหาร

-ปรับปรุงระบบการบริหารงานตำบล ให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างคล่องตัว รวดเร็ว ถูกต้อง และดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส

- พัฒนาและส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการปฏิบัติงานของพนักงาน ตำบลในการให้บริการประชาชน เน้นให้บริการที่สะดวกรวดเร็ว ยิ้มแย้มแจ่มใส

- ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ในการพัฒนาท้องถิ่น

- ส่งเสริมและปรับปรุงเครื่องมือ เครื่องใช้สำนักงานและจัดให้มีอุปกรณ์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของ อบต. ให้เพียงพอที่จะใช้ในการปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๔ ตัวชี้วัด

- ประชาชนในเขตตำบลโคกกุง ร้อยละ ๘๐ ได้รับการแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ

๑. ผลผลิตทางการเกษตรของราษฎรเพิ่มขึ้นและมีคุณภาพราษฎรมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประชาชนที่ได้รับการช่วยเหลือจากการสังคมสงเคราะห์

๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นชุมชนมีความความเข้มแข็งและอย่างยั่งยืน

๔. ระบบคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานและได้รับการบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง

๕. จำนวนระบบสาธารณูปโภคที่เพิ่มขึ้นตอบสนองความต้องการของประชาชน

๖. จำนวนแหล่งน้ำที่เพิ่มขึ้นตอบสนองความต้องการในการอุปโภคบริโภคของประชาชน

๗. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสำเร็จเป็นรูปธรรม

๘. สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูให้คงสภาพสมบูรณ์

๙. ชีตความสามารถในการกำจัดขยะมีเพิ่มขึ้นได้มาตรฐาน

๑๐. ประชากรวัยเรียนได้รับการศึกษาที่ดีได้มาตรฐานและมีคุณภาพ

๑๑. กิจกรรมกีฬาและนันทนาการ และการสืบสานคุณค่าด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น อนุรักษ์ความเป็นตัวตนสู่คนรุ่นหลัง

๑๒. ประชาชนมีความพึงพอใจในการบริการของภาครัฐตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๒.๕ คำเป้าหมาย

นโยบายการพัฒนาผู้บริหารท้องถิ่น

๑. นโยบายด้านการเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม (นโยบายเร่งด่วน)

- ๑.๑ จัดให้มีนักวิชาการเกษตรประจำองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง
- ๑.๒ ส่งเสริมและจัดหาพันธุ์พืชสมัยใหม่ให้กับเกษตรกรให้เหมาะสมกับพื้นที่และเพิ่มพูนความรู้ในการปรับปรุงบำรุงดินและจัดฝึกอบรมให้แก่กลุ่มเกษตรกรอย่างสม่ำเสมอ
- ๑.๓ จัดหาอุปกรณ์ให้กับเกษตรกรในด้านการทำเกษตร เช่น อุปกรณ์เครื่องพ่นยาฆ่าแมลง เครื่องพ่นปุ๋ยเคมี ฯลฯ
- ๑.๔ จัดหาเครื่องเจาะน้ำจากบาดาลเพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกษตรกรมีน้ำใช้ในการเกษตร และอุปโภค – บริโภค
- ๑.๕ ส่งเสริมเกษตรกรให้มีความรู้เรื่องการเกษตรสมัยใหม่แบบครบวงจรพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำ แหล่งเก็บน้ำ คูคลองส่งน้ำ เพื่อในการอุปโภค – บริโภค และการเกษตร
- ๑.๖ ส่งเสริมการสร้ามูลค่าเพิ่มด้วยการแปรรูปผลผลิตการเกษตรและพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน รูปแบบ และบรรจุภัณฑ์ของสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม
- ๑.๗ ส่งเสริมอาชีพให้หลากหลายเพื่อให้เกิดอาชีพที่มั่นคง มีรายได้ยั่งยืน

๒. นโยบายด้านการคมนาคมและสาธารณูปโภค (นโยบายเร่งด่วน)

- ๒.๑ ผลักดันให้มีการขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำไปตามไร่นาให้ครอบคลุมทุกพื้นที่
- ๒.๒ ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเครือข่ายคมนาคมขนส่ง การสื่อสารและสาธารณูปโภคบนพื้นของการสร้างงานและรายได้
- ๒.๓ ผลักดันให้มีการจัดระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน อย่างเพียงพอ เป็นการให้บริการน้ำใช้ในการบริโภค มีไฟฟ้าทุกหมู่บ้าน มีเส้นทางคมนาคมสะดวกต่อการเดินทาง

๓. นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (นโยบายเร่งด่วน)

- ๓.๑ บริหารและจัดการสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพและบูรณาการ โดยยึดหลักธรรมาภิบาลและการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม
- ๓.๒ สืบค้นหาแหล่งน้ำธรรมชาติจากน้ำประปาบาดาลใต้ดินและจัดหาอุปกรณ์สำรวจหาน้ำประปาบาดาลที่ทันสมัยและตั้งงบประมาณในการซื้อเครื่องขุดเจาะบ่อบาดาลเพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้ในการประกอบอาชีพเกษตรกรรมได้ตลอดปีและอุปโภค – บริโภค ฯลฯ
- ๓.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนในการควบคุมและกำจัดมลภาวะที่มีผลต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน

๔. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

- จะส่งเสริมอาชีพให้มีความสำคัญกับผลิตภัณฑ์ตำบล สนับสนุนการผลิต และการกระจายสินค้า จัดตั้งศูนย์การตลาด ขยายตลาดไปยังต่างจังหวัด ต่างประเทศและเร่งลดความยากจน

๕ . นโยบายด้านเสริมสร้างสังคมเข้มแข็ง

- องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง จะพัฒนาให้สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รวมทั้งเสริมสร้างสังคมให้เข้มแข็ง เพื่อให้ท้องถิ่นเป็นสังคมคุณภาพ สังคมคุณธรรมและสังคมสมดุล ส่งเสริมสิทธิเด็ก สตรี คนชรา แก่ละผู้ด้อยโอกาสให้ได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง ดังนี้

๕.๑ ด้านสาธารณสุข

๕.๑.๑ ป้องกันอุบัติเหตุหรือการบริการการแพทย์ฉุกเฉินและอุบัติเหตุโรคติดต่ออันตราย

๕.๑.๒ ส่งเสริมสาธารณสุขมูลฐาน สนับสนุนอาสาสมัครสาธารณสุขให้มีบทบาทในการดูแลสุขภาพของประชาชนและมีการบริการสาธารณสุขพื้นฐานอย่างทั่วถึง

๕.๒ ด้านการกีฬา

๕.๒.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็ก เยาวชน และประชาชนพัฒนาสุขภาพอนามัย โดยการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่อง

๕.๒.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการแข่งขันกีฬาระดับตำบล เพื่อพัฒนาสู่ระดับชาติเพื่อสร้างเกียรติภูมิให้แก่ท้องถิ่น และความภูมิใจของประชาชน ตลอดจนส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมที่ดีต่อการกีฬา

๕.๒.๓ สนับสนุนให้มีการระดมทรัพยากรจากทุกภาคส่วน ในการสร้างสวนสุขภาพ สถานที่ออกกำลังกาย สถานที่เล่นกีฬา และสถานที่พักผ่อน ท่องเที่ยวสำหรับครอบครัว โดยให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมพัฒนาและดูแลรักษา

๕.๓ ด้านส่งเสริมผู้ด้อยโอกาส

๕.๓.๑ ให้การสงเคราะห์และสนับสนุนการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมแก่ผู้ยากไร้ ผู้พิการ หรือทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และสามารถพึ่งตนเองได้

๕.๓.๒ ส่งเสริมสิทธิเด็กและสตรี ให้หลักประกันเบี้ยยังชีพแก่คนชรา

๕.๓.๓ บรรเทาสาธารณภัยและสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

๖. นโยบาย ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม

๖.๑ การจัดให้มีห้องสมุด ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน และสื่อการเรียนรู้ประเภทต่างๆอย่างทั่วถึง

๖.๒ พัฒนาระบบเทคโนโลยีทางการศึกษาและเครือข่ายสารสนเทศเพื่อเพิ่มกระจายโอกาสทางการศึกษา

๖.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาและอบรมเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการ และมีความพร้อมในการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนได้อย่างมีศักยภาพ รวมทั้งครู และบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องรู้และเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของอาเซียน

๖.๔ พัฒนาแหล่งวัฒนธรรม ศิลปวัตถุ และโบราณสถานให้เป็นแหล่งเรียนรู้ และแหล่งรายได้ของท้องถิ่น

๖.๕ สนับสนุนให้ประชาชนและเยาวชนมีบทบาทและกิจการด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมกับสถานศึกษา ครอบครัว และชุมชน

๖.๖ พัฒนาเสริมสร้างเด็กเล็กให้ได้รับการเสริมพัฒนาการอย่างสมวัยเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพต่อสังคม

๗. นโยบายด้านการเมือง

- ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในสิทธิและหน้าที่กำหนดไว้ในกฎหมายเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมจัดแผนพัฒนาตำบล กระจายงบประมาณให้ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน

๘.นโยบายด้านการบริหาร

-เร่งพัฒนาคุณภาพของราชการ ให้มีทัศนคติที่ดีต่องานบริการประชาชน รวมทั้งทบทวนกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ และวิธีการปฏิบัติงานเพื่อให้บริหารราชการมีความยืดหยุ่น โปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีการประเมินผลที่ดีเป็นระบบและเป็นธรรม

๒.๖ กลยุทธ์

กลยุทธ์ คือ วิธีดำเนินการสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ หากเป็นกลยุทธ์ในการทำธุรกิจ เป้าหมายคือ ความสำเร็จของธุรกิจซึ่งหมายความว่าต้องสามารถแย่งส่วนแบ่งตลาดจากคู่แข่งในท้องตลาดได้ การจะวางกลยุทธ์เกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้บริหารรู้ว่า ปัจจุบันธุรกิจของตนเองอยู่ ณ จุดใด ในอนาคตต้องการให้ไปสู่จุดใด จากนั้นจึงหาวิธีการเพื่อให้ไปถึงเป้าหมายในอนาคตตามที่วางไว้ จากนั้นจึงทำตามขั้นตอนต่อไปนี้

๑. **การวิเคราะห์ให้รู้ถึงจุดอ่อน จุดแข็งของธุรกิจตัวเอง** ในปัจจุบันนิยมใช้เครื่องมือกลยุทธ์การตลาด ๔ ด้าน วิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็ง โอกาส และปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อธุรกิจ ที่เรียกว่า SWOT ผลการวิเคราะห์ธุรกิจจะทำให้ผู้บริหารได้รู้ว่า ธุรกิจของตัวเองมีจุดอ่อน จุดแข็งอย่างไร มีโอกาสที่จะนำธุรกิจไปสู่จุดที่ต้องการได้อย่างไร และสิ่งที่จะเข้ามาขัดขวางให้ไม่ประสบความสำเร็จดังกล่าวคืออะไร

๒. **การจัดทำ เมื่อวิเคราะห์** รู้จักธุรกิจของตัวเองอย่างแจ่มชัดแล้ว ต้องจัดทำคือหาวิธีการให้ออกมาเป็นรูปธรรม วิธีกำจัดจุดอ่อน วิธีนำจุดแข็งมาสร้างจุดขาย สร้างโอกาสให้ธุรกิจ และป้องกันเหตุจากภายนอก กำจัดอุปสรรคที่มีแนวโน้มว่าจะเกิดขึ้น

๓. **การลงมือปฏิบัติ** แน่นนอนว่า ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ วิเคราะห์และรู้วิธีการในการบริหารกลยุทธ์ทางธุรกิจ แต่คนลงมือทำเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายคือ ระดับปฏิบัติการ นั่นเป็นอีกหน้าที่ของผู้บริหารว่าจะมีวิธีการอย่างไรในการบริหารบุคคลในองค์กรให้รับรู้และยอมรับปฏิบัติตามกลยุทธ์เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ กลยุทธ์ทางธุรกิจจะประสบความสำเร็จได้ ต้องอาศัยความร่วมมือของทุกคนในองค์กร

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

- จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง

จากประเด็นความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ที่สำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ ยุทธศาสตร์ชาติ และยุทธศาสตร์จังหวัด จะเห็นได้ว่ามีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนในการนำมาเป็นแนวทางกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนจะเป็นการเตรียมการพัฒนา เป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในท้องถิ่นให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของชุมชนให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการสภาวะการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน สังคมเศรษฐกิจภายในชุมชนให้มีคุณภาพ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในชุมชนอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง จึงได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) คือ เป็นเมืองน่าอยู่ สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานครอบคลุมทุกพื้นที่ มีภูมิคุ้มกันทางสังคมเพื่อให้ชุมชนมีรากฐานที่เข้มแข็ง

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

นโยบายการพัฒนาอำเภอ

๑. นโยบายการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

- ส่งเสริมสนับสนุนให้ความรู้ด้านเทคนิคในการจัดการปัญหาความเดือดร้อนของชุมชน
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ประชาคม องค์การเอกชน ส่วนราชการ เข้ามาแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- จัดตั้งศูนย์ดำรงธรรม เพื่อรับเรื่องราวร้องทุกข์และร้องขอความเป็นธรรมให้กับราษฎร

๒. นโยบายการให้บริการประชาชน

- เสริมสร้างความรู้งานทะเบียนสู่ประชาชน
- ปรับปรุงภูมิทัศน์และสภาพแวดล้อม รอบบริเวณสำนักงานเพื่อให้เกิดความพึงพอใจและได้รับความประทับใจในการมารับบริการ

๓. นโยบายการพัฒนาตามภารกิจของส่วนราชการ

- ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพ ของคน ให้ความรู้ความสามารถปรับตัวให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง มีจิตใจเข้มแข็ง มีคุณธรรมตระหนักถึงประโยชน์ส่วนรวม
- ส่งเสริมสนับสนุน ให้มีการพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีคุณภาพ และครอบคลุมประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในเขตเมืองและเขตชนบท และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดและปัญหาโรคเอดส์
- พัฒนาส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค โดยส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อสุขภาพ การสนับสนุนการพักผ่อน และการออกกำลังกาย การสนับสนุนการสร้างสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการมีสุขภาพดี การกีฬาเพื่อสุขภาพ การกีฬาเพื่อการแข่งขัน และการกีฬาต้านยาเสพติดในทุกพื้นที่
- สนับสนุนการให้ประชาชนรวมตัว เพื่อร่วมคิด ร่วมทำ โดยเริ่มจากครอบครัวที่เข้มแข็ง เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และสังคมที่ประกอบด้วยสมาชิกทุกคน ที่มีความรักความเอื้ออาทรต่อกัน มีการเรียนรู้การทำงาน เพื่อแก้ไขและพัฒนาร่วมกัน จนมีศักยภาพที่สามารถพึ่งตนเองได้อย่างต่อเนื่อง ในลักษณะประชาคมหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการควบคุม ดูแล ตรวจสอบ การทำงานของหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่นของตนเอง
- ประชาสัมพันธ์ อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับ สิทธิ เสรีภาพ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
- ดำเนินงานยุทธศาสตร์ ราษฎร – รัฐ ร่วมใจต้านภัยยาเสพติด

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

-กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ
ปัจจัยที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค ต่อการพัฒนาจังหวัด (SWOT)

จุดแข็ง (Strength)

- ๑.มีแหล่งผลิตผ้าไหมและผ้าพื้นเมืองที่มีชื่อเสียง
- ๒.มีสถานที่ท่องเที่ยวและทรัพยากรทางธรรมชาติจำนวนมากมีศักยภาพที่จะพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการสร้างงานและเพิ่มรายได้ให้แก่ชุมชน
- ๓.มีพื้นที่ที่เหมาะสมในการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจหลายชนิดมีผลผลิตทางการเกษตรหลากหลาย เช่น อ้อย มันสำปะหลัง ข้าว ข้าวโพด มะขาม มีศักยภาพเป็นแหล่งผลิตอาหาร
- ๔.มีพื้นที่ป่าไม้อุดมสมบูรณ์
- ๕.มีอาหารพื้นเมืองที่มีชื่อเสียง
- ๖.มีความร่วมมือที่ดีของบุคลากรภาครัฐและภาคเอกชนที่มีความเข้มแข็ง

จุดอ่อน (Weakness)

- ๑.ขาดแหล่งน้ำกักเก็บน้ำและระบบชลประทานไม่เพียงพอ
- ๒.ขาดการบูรณาการในการบริหารจัดการน้ำ
- ๓.การคมนาคมระหว่างหมู่บ้านไม่สะดวก
- ๔.ระดับการศึกษาของประชาชนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน
- ๕.สินค้าแปรรูปทางการเกษตรไม่มีคุณภาพและไม่มิตลาดรองรับเพียงพอ
- ๖.สินค้าทางการเกษตรไม่ตรงกับความต้องการของตลาด
- ๗.ระบบสาธารณสุขไม่ทั่วถึง
- ๘.ขาดศูนย์บริการสารสนเทศและการบริการเพื่อส่งเสริมการลงทุน
- ๙.ขาดการพัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยี
- ๑๐.เส้นทางการคมนาคมไปแหล่งท่องเที่ยวไม่สะดวก

โอกาส (Opportunity)

- ๑.รัฐบาลกระจายอำนาจและงบประมาณเพื่อการพัฒนาให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น
- ๒.รัฐบาลต้องการเพิ่มศักยภาพชุมชน เชื่อมโยงเป็นเครือข่าย เป็นรากฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิตและอนุรักษ์ฟื้นฟูการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาตินำไปสู่การพึ่งตนเองและลดปัญหาความยากจนอย่างบูรณาการ
- ๓.รัฐบาลมีนโยบายขยายพื้นที่ชลประทานและเพิ่มประสิทธิภาพระบบชลประทานผืนดินโดยฟื้นฟูและขุดลอกแหล่งน้ำธรรมชาติรวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำผืนดินและใต้ดินเพื่อประโยชน์ในการปรับโครงสร้างภาคเกษตรการบรรเทาอุทกภัยและภัยแล้งทั้งในพื้นที่เกษตรกรรม
- ๔.รัฐบาลส่งเสริมให้มีการยกระดับคุณภาพการศึกษาของไทยอย่างบูรณาการและสอดคล้องกันตั้งแต่ระดับประถมวัยจนถึงอุดมศึกษาในระบบและนอกระบบและสร้างระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ๕.ความต้องการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมีมากขึ้น แหล่งท่องเที่ยวทรัพยากรธรรมชาติของจังหวัดมีความเพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว

อุปสรรค (Threat)

๑.ภารกิจที่เพิ่มมากขึ้นจากการได้รับการถ่ายโอนและการกระจายอำนาจเมื่อเทียบกับจำนวนงบประมาณที่จัดสรรให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงรวมทั้งราคาปัจจัยการผลิตในภาคเกษตรกรรมมีราคาสูงขึ้นส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตและคุณภาพการผลิต

๓.เสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทยมีความเปราะบางตามกระแสการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและการเมืองโลก และอาจส่งผลกระทบต่อภาวะการดำเนินงาน การผลิต การบริโภค การลงทุน และเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

- จากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคดังกล่าว และโดยพิจารณาถึงเป้าหมายปลายทางของการพัฒนาที่กำหนดไว้ในวิสัยทัศน์ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ ได้ร่วมกันกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ขึ้นจำนวน ๖ ยุทธศาสตร์พร้อมทั้งแนวทางการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาและเพิ่มพูนมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและยกระดับคุณภาพชีวิต

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาและเพิ่มพูนมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร

แนวทางการพัฒนา

๑.พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรเพื่อเข้าสู่แหล่งผลิตและตลาด

๒.การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้งและอุทกภัย

๓.เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร

๔.เสริมมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์

๕.ส่งเสริมการเรียนรู้ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๖.สนับสนุนการผลิตและการจำหน่าย โดยใช้แรงงาน วัตถุดิบ สินค้าและบริการที่มีอยู่ใน

ท้องถิ่น

๗.ส่งเสริมระบบเกษตรอินทรีย์ โดยการใช้ปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยชีวภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

๑.ส่งเสริมการศึกษาทั้งในระบบนอกระบบการศึกษาและตามอัธยาศัย

๒.สนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกและสร้างโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๓.ปลูกจิตสำนึกให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูเผยแพร่และสืบสานวัฒนธรรมที่

เป็นวิถีชีวิต

๔.ส่งเสริมและปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ประชาชนรวมทั้งร่วมกับครอบครัว ชุมชน

สถานศึกษาในการสร้างค่านิยมครอบครัวอบอุ่นและการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดีมีคุณธรรม

๕.อนุรักษ์และสืบสานงานศาสนา ศิลปะ ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและยกระดับคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองและพัฒนาท้องถิ่น
๒. ส่งเสริมสุขภาพอนามัยและการออกกำลังกายของประชาชนทุกวัยให้มีสุขภาพแข็งแรง
๓. ส่งเสริมการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในทรัพย์สินการแก้ไขและป้องกันปัญหา ยาเสพติด
๔. ส่งเสริมสวัสดิการให้แก่เด็ก สตรี คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ด้อยโอกาสในสังคม
๕. เสริมสร้างอาชีพในชุมชนให้มีรายได้
๖. ส่งเสริมบทบาทครอบครัว องค์กรทางศาสนา โรงเรียน ชุมชน คนไทยให้เป็นคนดีมีคุณธรรม จริยธรรม ซื่อสัตย์สุจริต สามัคคีและรักท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
๒. ส่งเสริมบทบาทชุมชนละองค์กรชุมชนในท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างครบวงจร
๓. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสนับสนุนการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพมาตรฐานสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ตลอดปี
๔. สนับสนุนการรวมกลุ่มสินค้าชุมชนและการบริการเพื่อการท่องเที่ยวและเพื่อเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพให้กับประชาชน
๕. พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างทั่วถึง
๖. การรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการบริหารจัดการป่าชุมชน การปลูกป่า การอนุรักษ์พื้นที่พืดินและน้ำเพื่อป้องกันการบุกรุกทำลายป่าการเผาป่าและพื้นที่การเกษตร
๒. สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชนภาคเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๔. การควบคุมมลพิษการกำจัดขยะทั้งในส่วนของชุมชน เกษตรกรรม อุตสาหกรรม
๕. การบริหารจัดการของเสียในระบบรวม เช่น ปัญหาน้ำเสีย ปัญหาขยะ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาข้าราชการและบุคลากรให้มีสมรรถนะ ศักยภาพ ทักษะ และจิตสำนึกที่เอื้อต่อการบริการประชาชน

๒.ปรับปรุงรูปแบบการให้บริการประชาชน อำนวยความสะดวกและลดขั้นตอนการทำงานและนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการให้บริการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

๓.สร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติงานโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารทางราชการผ่านสื่อต่าง ๆ

๔.ส่งเสริมให้มีการจัดทำแผนพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการของประชาชน

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๑.ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิตและการลงทุนของเกษตรกร อุตสาหกรรมการเกษตร ให้เป็นฐานในการสร้างงานและกระจายรายได้ โดยให้ความสำคัญกับการสร้างมูลค่าเพิ่ม การเพิ่มผลผลิต คุณภาพประสิทธิภาพและปลอดภัย

๒.พัฒนาคุณภาพพร้อมคุณธรรมและรอบรู้อย่างเท่าทัน มีสุขภาวะที่ดี อยู่ในครอบครัวอบอุ่นชุมชนเข้มแข็งพึ่งตนเองได้

๓.พัฒนาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ศิลปะ วัฒนธรรมอย่างบูรณาการ โดยพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแบบครบวงจรสามารถท่องเที่ยวได้ตลอดปีและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของทุกคน

๔.พัฒนาท้องถิ่นให้น่าอยู่ มีความสงบ สะอาด ปลอดภัย และมีระเบียบรวมทั้งเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชนเพื่อสนับสนุนการยกระดับคุณภาพชีวิต

๕.สร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีให้เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเกื้อหนุนต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ ๓

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค และโครงสร้างพื้นฐาน	ด้านบริการชุมชนและสังคม	- แผนงานเคหะและชุมชน -แผนงานอุตสาหกรรมและโยธา	กองช่าง	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอ / อบต.โคกสูง
๒	ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำทรัพยากรธรรมชาติและการท่องเที่ยว	ด้านการเศรษฐกิจ	- แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด / กองช่าง	อบต.โคกสูง
๓	ยุทธศาสตร์การเพิ่มผลิตทางการเกษตรและส่งเสริมอาชีพและภูมิปัญญา	ด้านการเศรษฐกิจ	- แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด / กองสวัสดิการสังคม	อบต.โคกสูง
๔	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และนันทนาการ	ด้านบริการชุมชนและสังคม	- แผนงานการศึกษา - แผนงานการศึกษา วัฒนธรรมและนันทนาการ	กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	อบต.โคกสูง
๕	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมสุขภาพและงานสวัสดิการสังคมและสงเคราะห์	ด้านบริการชุมชนและสังคม	- แผนงานสังคมสงเคราะห์ -แผนงานสาธารณสุข	กองสวัสดิการสังคม	อบต.โคกสูง
๖	ยุทธศาสตร์การพัฒนางานบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	ด้านบริหารทั่วไป	- แผนงานบริหารงานทั่วไป - แผนงานรักษาความสงบภายใน	สำนักปลัด	อบต.โคกสูง
รวม	๖	๓	๙	๔	๒

- หมายเหตุ ๑. ยุทธศาสตร์ให้ลงยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑ ยุทธศาสตร์ อาจจะมีหลายด้าน หลายแผนงานก็ได้ และหน่วยงานรับผิดชอบหลัก/หน่วยงานสนับสนุน มีหลายงานตามความเป็นจริงได้
๒. ด้าน ให้ลงด้าน ตามรูปแบบและรายการจำแนกประเภทรายรับ - รายจ่าย งบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่นด้านการบริหารทั่วไป ด้านบริการชุมชนและสังคม เป็นต้น
๓. แผนงาน ให้ลงแผนงานตามรูปแบบและรายการจำแนกประเภทรายรับ - รายจ่าย งบประมาณ รายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น แผนงานการศึกษา แผนงานสาธารณสุข แผนงานสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น

๒. บัญชีโครงการ / กิจกรรม พัฒนาท้องถิ่น

หลังจากที่ได้แนวทางการพัฒนาในช่วงห้าปีแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาคัดเลือกวัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์การพัฒนา มาจัดทำเป็นวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนาและร่วมกันพิจารณากำหนดโครงการ/กิจกรรมพัฒนาที่จะต้องดำเนินการตามแนวทางที่คัดเลือกเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแนวทางพัฒนาที่กำหนดอย่างรอบคอบได้โครงการ / กิจกรรม อย่างครบถ้วน ซึ่งมีทั้งโครงการ / กิจกรรมอย่างครบถ้วน ซึ่งมีทั้งโครงการกิจกรรมที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง ดำเนินการเอง โครงการ / กิจกรรม ที่ร่วมดำเนินการกับหน่วยงานอื่นและโครงการ/กิจกรรม ที่หน่วยงานอื่นเป็นผู้ดำเนินการ โดยพิจารณาภายใต้แนวทางเดียวกันระหว่างแนวทางการพัฒนารวมถึงความเชื่อมโยงของกิจกรรมทั้งในด้านกระบวนการดำเนินงาน และในด้านของผลการดำเนินงาน เพื่อบรรลุเป้าหมายในปีต่าง ๆ อย่างถูกต้องเหมาะสม โดยคัดเลือกโครงการ/กิจกรรม จากความจำเป็นเร่งด่วน ชีตความสามารถหรือศักยภาพ ทางทรัพยากรการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล ความเชื่อมโยงของกิจกรรมและระยะเวลาดำเนินการ

องค์ประกอบของเนื้อหาในส่วนนี้ประกอบด้วย

๑. รายละเอียดโครงการพัฒนา
๒. วัตถุประสงค์การพัฒนาในแต่ละแนวทางการพัฒนา
๓. เป้าหมายของแนวทางการพัฒนาทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ
๔. งบประมาณและที่ผ่านมา
๕. ตัวชี้วัด (KPI)
๖. ผลที่คาดว่าจะได้รับ
๗. หน่วยงานรับผิดชอบ

รายละเอียดตามบัญชีโครงการพัฒนา ดังนี้

ส่วนที่ ๔

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

๔.๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๙ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นแบบที่กำหนดให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

๔.๒ การติดตามและประเมินผลโครงการ

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง ใช้การติดตามและประเมินผลโครงการโดยใช้ตัวแบบวัดผลในเชิงปริมาณ และคุณภาพ และมีหลักการประเมินผลโครงการที่สำคัญคือ การติดตามและประเมินผลโครงการว่าบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการทุกประการหรือไม่อย่างไร

๔.๓ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

๔.๓.๑ การประเมินผลในเชิงปริมาณ

๑. แบบตัวบ่งชี้ในการปฏิบัติงาน ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒ / ว ๖๐๐ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การติดตามและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. แบบอื่นๆ : ตามคู่มือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ดังนี้

แบบที่ ๑ แบบการกำกับจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๒ แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๓/๑ แบบประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์

๓. ข้อมูลในระบบ e-plan (www.dla.go.th)

๔.๓.๒ การประเมินผลในเชิงคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ คือแบบสำรวจความพึงพอใจ ในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาพรวมโดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาพรวม

แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในแต่ละยุทธศาสตร์

แบบที่ ๓/๔ แบบประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการในงานบริการขององค์การบริหารส่วนตำบล (ให้หน่วยงานภายนอกดำเนินการ)

๔.๓.๓ การติดตามประเมินผลรายโครงการ

กำหนดให้ผู้รับผิดชอบโครงการเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการติดตามโครงการโดยผู้รับผิดชอบโครงการอาจมอบหมายให้บุคคลหรือคณะกรรมการ หรือคณะทำงาน กำหนดแบบและวิธีการติดตามและประเมินได้ตามความเหมาะสม และสรุปปัญหา/อุปสรรคข้อเสนอแนะหรือแสดงความคิดเห็น

๔.๔ ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต

๑. เกิดการพัฒนาพัฒนาที่ล่าช้า เพราะการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน ถึงแม้กฎหมาย ระเบียบ จะแก้ไขให้การดำเนินงานต่างๆ สะดวกมากขึ้น แต่บางขั้นตอนก็ยังเหมือนเดิม

๒. ปัญหาสาธารณสุขต่างๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันได้แก่ ภัยแล้ง วาตะภัย น้ำท่วม อัคคีภัย ที่เกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สิน แนวทางการแก้ไข คือ พิจารณาวางแผนการดำเนินการป้องกัน ก่อนเกิดเหตุ ระหว่างเกิดเหตุ หลังเกิดเหตุบรรจุ แผนงาน โครงการ กิจกรรม การให้ความช่วยเหลือต่างๆ จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสามารถดำเนินการได้ทันท่วงที

๔.๔.๒ ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

๑. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและให้มีความสอดคล้องกัน

๒. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานะ การคลัง ในการพิจารณาโครงการ ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาถิ่น

๓. ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการที่ตั้งในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น

๔. ต้องแก้ปัญหาด้านระเบียบการเบิกจ่ายหรือการใช้จ่ายงบประมาณ ในกระบวนการจัดทำแผน เพราะรัฐต้องการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนเพื่อพัฒนาท้องถิ่น แต่ไม่มีระเบียบรองรับให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายเพื่อรับรองประชาชนได้เลย

๕. จากการสำรวจข้อมูล การลงพื้นที่ในตำบล จะเห็นว่าประชาชนยังมีปัญหาที่จะต้องดำเนินการแก้ไขอยู่มากในด้านสาธารณสุข สถานที่ผ่อนหย่อนใจ สวัสดิการสังคม การเกษตร เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การพัฒนาอาชีพ เส้นทางคมนาคมขนส่ง/ไฟฟ้า/น้ำประปา/แหล่งน้ำเพื่ออุปโภค – บริโภค ด้าน ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล จากปัญหาต่างๆ ประชาชนไม่สามารถแก้ไขปัญหาเองได้จึงต้องเสนอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแก้ไข ทำให้มีการเสนอโครงการเข้ามาเป็นจำนวนมาก ซึ่งงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีจำกัดไม่เพียงพอต่อการจัดการได้